

σας, ἅμα ἢ καὶ ἐτοιμαζέ μοι ξενία. ἐλπίζω
 ἔ, ὅτι καὶ διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χάρι-
 σθήσομαι ὑμῖν. Ἀσάρεται σε ἰσαφράς ὁ
 σωμαχμαίλωτός μου ὃν ΧΡΙΣΤΩ ΙΗΣΟΥ.
 Μάρκος, ἄρισαρχος, δημάς, λουκάς, ὁ σν /
 κρησίμου. Ἡ Χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ΙΗΣΟΥ
 ΧΡΙΣΤΟΥ μετὰ τὸ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν

sis. Simul autem etiam prepara mihi ho-
 spitium, spero em, quod per orationes
 uestras, donabor uobis. Salutat te Epa-
 phras concaptiuus meus in Christo Ie-
 su, Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas,
 adiutores mei. Gratia domini nostri Ie-
 su Christi, sit cum spiritu uestro. Amen.

Materia *ad* *Hebræos* *ep̄t̄s.*
 ἸΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.



ΑΥΤΗΝ ἐπισέλλει ἀπὸ Ἰταλίας, ἢ δὲ πρόσφασις φηὶ ἐπισολῆς ἀντικ. ἐπεὶ ἢ οἱ
 Ἰουδαῖοι ἐρίσαντο τῷ νόμῳ καὶ ταῖς σκιαῖς, δια τοῦτο ὁ ἀπόστολος παῦλος δι
 διάσκαλος ἐδιδῶν γενόμενος, καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἀποσταλῆς, κηρύττει τὸ εὐαγγέλιον,
 γράφας τὴν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, γράφει λοιπὸν καὶ τοῖς ἐκ περιτομῆς πισύσασιν
 ἑβραίοις, ἀποδείκνυ τὰν τῶν ἐπισολῶν περὶ τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ παρουσίαν, καὶ τὸν πεπαῦδα πᾶν
 σκιάμ τῶν νόμων, καὶ πρῶτον μὲν ἀποδείκνυσι τοὺς προφήτας ἀπεσάλειν, ἵνα περὶ τὸν σωτήρος
 ἀπεγγείλωσι, καὶ μετὰ τοὺς, αὐτὸς ἔλθῃ, δούλος τὴν εἶναι τοῦ προφήτου, καὶ κηρύττει τὸν
 παρουσίαν, αὐτὸν δὲ τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ἡὸν εἶναι θεῶν, δι' οὗ τὰ πάντα γέγονεν, καὶ ὅτι τὸν ἡὸν τὸν θεῶν
 ἔδει ἀνθρώπων γενέσθαι, ἵνα διὰ τὸ ἴσώματος αὐτὸν θυσίας καὶ ἀρετῆς τὸν θάνατον, οὗ δὲ δ' αἵματος μό-
 χου, ἢ θανάτου, ἀλλὰ δι' αἵματος ΧΡΙΣΤΟΥ ἐσεῖς τὴν σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις, ἀποδείκνυσι ἢ, ὅτι
 ὁ νόμος οὐδένα ἐτελείωσεν, ἀλλὰ σκιάμ εἶχεν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ οὐ κατέπαυσεν ὁ λαός,
 ἀλλὰ κοινὴ πᾶσι ἡμῖν ὑπολείπεται ἢ ἡμέρα τὴν καταπαύσεως, πάλιν ἢ ἀποδείκνυσι, ὅτι ἢ ἱερα-
 χικὴ λειτουργία, μετετέθη ἀπὸ Ααρῶν εἰς τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ, οὗ τύπος ἢ ὁ μελχισηδέκ, οὗ δὲ ἐκ τῶν
 λευῖ, πῖσα τὴν δεδικαιῶσαι τοὺς πατέρας σκμαίνει, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, εἶτα πάλιν εἰς τὰ ἔθνη
 προξενεψάμενος αὐτοὺς, καὶ ἀποδείξας αὐτὸν πᾶν διὰ ΧΡΙΣΤΟΝ ὑπομονῶν, ἢ πείσας τιμᾶν
 τῶν πρεσβυτέρων, τελευτῶ τῶν ἐπισολῶν.

ARGUMENTVM



IN primis dicendū est, cur apostolus Paulus in hac epistola scriben-
 da non seruauerit morem suum, ut uel uocabulum nominis sui, uel
 ordinis describeret dignitatem. Hæc causa est, q̄ ad eos scribens, qui
 ex circumcisione crediderant, quasi gentiū apostolus, & nō hebreo-
 rum, sciens quoq; eorum superbiam, suamq; humilitatem, ipse demōstrans me-
 ritum officij sui, noluit anteferre. Nam simili modo etiam Iohannes apostolus
 propter humilitatē, in epistola sua nomen suū eadem ratione nō prætulit. Hæc
 ergo epistolam fertur apostolus ad Hebræos conscriptā hæbraica lingua misisse
 cuius sensum & ordinem retinens Lucas euangelista post excessum beati apo-
 stoli Pauli Græco sermone composuit.



ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙ/
ΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ



Ο ΛΙΜΕΡΩΣ καὶ πολυ-
πρόσωπε πάλαι ὁ θεὸς λα-
λήσας τοῖς πατέρασιν ἐν
τοῖς προφήταις, ἐπέσχάτ
ωρ τῶν ἡμερῶν τούτων. ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν
ἡῶ, ὅρ ἔθηκε κληρονόμος πάντων. δι' οὗ
καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν, ὅς ὡν ἅπαν /
γασμα φιλίᾳ δόξης καὶ χαρακτῆρ φιλίᾳ ὑπο-
στάσεως αὐτοῦ. φέρωρ τὰ πάντα τῶν
ξήματι φιλίᾳ δυνάμεως αὐτοῦ. δι' ἐαυτοῦ
καθαρισμὸν ποιήσας ἡμῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ φιλίᾳ μεγαλοσύνης
ἐν ὑψηλοῖς. τοσούτῳ κρείττωρ γενόμενος
τῶν ἀγγέλων, ὕψω διαφορώτερος παρ' αὐ-
τούς κληρονόμηκεν ὄνομα. τίτι γὰρ
εἶπεν ποτὲ τῶν ἀγγέλων. ἡὸς μου εἶ σύ
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν.
ἐγὼ ἔσομαι αὐτῶ ἐἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς
ἔσται μοι εἰς υἱόν. ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγη
τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέ-
γα. καὶ προσκυνήσάτωσαν αὐτῶ πάντες
ἄγγελοι θεοῦ. καὶ πρόσ μὲν τοὺς ἀγ-
γέλους λέγα, ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐ-
τοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐ-
τοῦ πῦρ φλόγα. πρόσ ἢ τὸν ἡὸν, ὁ θρόνος σου
ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔτι αἰῶνος, ῥάβδος ἐν δούτη
τοῦ ῥάβδος τῆ βασιλείας σου, ἠγάπησας δι-
καιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τὸ ἔχει
σένσε ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου ἔλαιον ἁγιασμοῦ πα-
ρὰ τοὺς μετόχους σου. καὶ σὺ κατ' ἀρχὰς κύριε
πῶ γὰρ

BEATI APOSTOLI PAULI
EPISTOLA AD
HEBRAEOS.



Eus olim multiphariā mul-
tisq; modis, locutus patri-
bus in prophetis, extremis
diebus hisce, locutus est no-
bis in filio, quem constituit hæredem
omnium, per quem etiam sæcula con-
didit, qui cum sit splendor gloriæ, & ex-
pressa imago substantiæ illius, portetq;
omnia uerbo potentiæ suæ, per semet-
ipsum purificatione facta peccatorū no-
strorum, confedit in dextra maiestatis,
in excelsis, tanto præstantior factus an-
gelis, quanto excellentius præ illis for-
titus est nomen. Nam cui dixit un-
quam angelorum. Filius meus es tu,
ego hodie genuite? Ac rursus. Ego
ero ei loco patris, & ille erit mihi loco
filij. Rursus autem cum inducit pri-
mogenitum in orbem terrarum, dicit.
Et adorabunt eum omnes angeli dei.
Et ad angelos quidē dicit. Qui creat an-
gelos suos spūs. & ministros suos ignis
flammas. Ad filium autē, thronus tuus
ipse deus in sæculum sæculi, uirga recti-
tudinis, uirga regni tui, dilexisti iusti-
ciam & odisti iniquitatē, propterea unxit
te deus deus tuus oleo exultatiōis, ultra
confortes tuos, & tu in initio domine
m 2 terræ

πλὴγῶν θεμελίωσας, καὶ ἔργα ἡῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί, αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξῃς αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται, σὺ δὲ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

πρὸς τίνα δὲ ἡῶν ἀγγέλων εἰρηκέν ποτε. κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον ἡῶν ποδῶν σου, οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα; ἵς διακονίαν ἀπεσπείρομενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; διὰ τοῦτο δὲ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχευτοῖς ἀκουοῦσιν, μή ποτε παραρῶμεν. εἰ γὰρ ὁ δὲ ἀγγέλων λαλῶν λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παραφάσις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἕρμηνείαν μισοποδοσίαν, ὡς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τῆς κληρονομίας ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλῶν διὰ τοῦ κυρίου, ὑπὸ ἡῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη. σωπευμαστρυφῶτος τοῦ θεοῦ σημεῖοις τε καὶ τέρασι, ἐποικίλαις δὴλώμασι, καὶ πνεύματι ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ πλὴν αὐτοῦ δέλκισμ. οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε πλὴν οἰκουμένῳ πλὴν μέλλουσαμ περιῆς λαλοῦμεν. διημαρτύρατο δὲ πούτις λέγωμ, τί εἰμι ἄνθρωπος ὅτι μιμησκή αὐτοῦ, ἢ ἦος ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόμ. ἠλάτῳσασ αὐτόμ βραχύτι παρ ἀγγέλουσ, δόξῃ, καὶ τιμῇ ἐσεφάνωσας αὐτόμ, καὶ κατέσπασας αὐτόμ ἐπὶ τὰ ἔργα ἡῶν χειρῶν σου. πάντα ὑπέταξασ ὑποκάτω ἡῶν ποδῶν αὐτοῦ. ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάματα, οὐδὲμ ἀφῆκεμ αὐτῷ ἀρνησάμεν. καὶ δὲ οὐπω ὄρωμεν αὐτῷ τὰ πάματα ὑποταγμένα, τὸν δὲ βραχύτι παρ ἀγγέλων ἠλατῳμένον ἐλέπεμεν ΙΗΣΟΥΝ διὰ τὸ

terræ fundamenta iecisti, & opera manuum tuarum sunt cœli, ipsi peribunt, tu autem permanes, & omnes ut uestimentum ueterascent, & uelut amictum circumuolues eos, & mutabuntur, tu autem idem es, & anni tui non deficient. Ad quem autem angelorum dixit unquam? Sede a dextris meis, donec posuero inimicos tuos, scabellum pedum tuorum. Nonne omnes sunt ad ministratoriū spiritus, qui in ministeriis emittuntur, propter eos, qui habentes erunt salutis? Propterea oportet nos uehementius attendere, ijs quæ dicta sunt nobis, ne quando perfluamus. Etenim si is, qui per angelos dictus fuerat sermo, fuit firmus, & omnis transgressio, & inobedientia, iustam premiti retributionem accepit, quomodo nos effugiemus, si tantam neglexerimus salutem, quæ cum primum enarrari cœperit per ipsum dominum, ab ijs, qui audierant, in nos confirmata fuit, attestante deo, & signis, & prodigijs, & uarijs uirtutibus, & spiritus sancti distributionibus, iuxta suam ipsius uoluntatem. Non enim angelis subiecit orbem terræ futurum, de quo loquimur. Testatus est autem alicubi quidam dicens. Quid est homo, quod memor es eius, aut filius hominis, quod inuisis illum? Fecisti eum paululo inferiorem angelis, gloria & honore coronasti eum. Omnia subiecisti sub pedibus eius. In hoc enim quod ei subiecit omnia, nihil omisit, illi non subiectum. Ac nondum uidemus illi omnia esse subiecta. Eum uero qui pusillum quiddam diminutus fuerat infra angelos, cernimus Iesum, propter

διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου . δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐσεφανωμένον , ὅπως χάριτι θεοῦ
ὑπὲρ πάντων γέυσται θανάτου . ἔπρεπε
ἑαυτῷ δι' ὅμ' τὰ πάντα , καὶ δι' ἰού τὰ πάντα
πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀσάομινα , τὸν ἀρχὴν
γὰρ τῆ σωτηρίας αὐτῶν , διὰ παθημάτων
τελευτῶσαι . οἱ δ' ἀσάζων καὶ οἱ ἀσάζόμενοι ἐξ
ἐνός πάντες . δι' ἧμ' αἰτία μ' οὐκ ἐπαίχωνται
ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν , λέγωμ .
ἀπαγγεῶν τὸ ὄμοιά σου τοῖς ἀδελφοῖς
μου , ἧ μέρω ἐκκλησίας ὑμνήσωσε . καὶ
πάλιν , ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ .
καὶ πάλιν , ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι
ἔδωκεν ὁ θεός . ἐπει οὖν τὰ παιδία κε-
κοιμήθησαν σαρκὸς καὶ αἵματός , καὶ ἀν-
τὸς παρακλητικῶς μετέχε τῶν αὐτῶν , ἵνα
διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κρᾶτ'
ἔχορτα τοῦ θανάτου , τούτεσι τὸν διά-
βολον , καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φό-
βου θανάτου διαπαρτὸς τοῦ ζῆν ἔμο-
χοι ἡσασθ' δουλείας . οὐ γὰρ δὴ πον ἀγ-
γέλων ἐπιλαμβάνεται , ἀλλὰ πνεύματος
ἀεραὶ ἐπιλαμβάνεται . ὅθεν ἄφαλεν κα-
τὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι , ἵνα
ἐλεῖμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς
πρὸς τὸν θεόν , εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ . ἧ ὡ γὰρ πέπορθεμ
αὐτὸς περὶ αἰετῶν , δ' αὐαται τοῖς περὶ αἰετῶν
νοῖς βοκλῆσαι . ὅθεν ἀδελφοὶ ἅγιοι , κλη-
σεως ἐπουρανίου μέτοχοι , κατανοήσατε
τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα φησὶ ὁμολογί-
σασθ' ἡμῶν ΧΡΙΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ , πιστὸν ὅμι-
τα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν , ὡς καὶ μουσῆς
ἦν ὅλων τῷ οἴκῳ αὐτοῦ . πλείορος γὰρ
δόξῃς οὗτος παρὰ μουσῆν ἠξίωται . καθ'
ὅσον πλείομα τιμῶν ἔχε τοῦ οἴκου ὁ κατα-
σκευάσας αὐτὸν . πᾶς γὰρ οἴκος κατα-
σκευάζεται ὑπότινος , ὃ ἧ τὰ πάντα κατασκευ-
άσας , καὶ καὶ μουσῆς ἦν πιστὸς ἦν ὅλων τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ

propter cruciatus mortis , gloria & ho-
nore coronatum , ut per gratiam dei pro
omnibus gustaret mortem . Decebat
enim eum propter quem sunt omnia , &
per quem sunt omnia , ut multis filiis in
gloriam adductis , principem salutis
illorum per afflictiones perfectum red-
deret . quandoquidē & qui sanctificat , &
qui sanctificantur , ex uno sunt omnes .
Quam ob causam non erubescit fratres
illos uocare , dicens . Annunciabo no-
men tuum fratribus meis , in medio ec-
clesiæ laudabo te . Et rursus . Ego ero
fidens in illo . Et iterum . Ecce ego & pue-
ri quos mihi dedit deus . Posteaq; igitur
pueri commercium habent cum carne & san-
guine , & ipse similiter particeps factus
est eorundem , ut per mortem aboleret
eum qui mortis haberet imperium , hoc
est diabolū , & liberos redderet eos , qui-
cumq; metu mortis per oēm uitam ob-
noxii erant seruituti . Non enim sane usq;
angelos assumit , sed semē Abrahæ assu-
mit . Vnde debuit per oīa fratribus simi-
lis reddi , ut misericors esset & fidelis pō-
tifex , in his quæ apud deū forent agen-
da , ad expiandum peccata populi . Nam
ex hoc quod ipsi contigit tentatum esse ,
potest & ijs qui tentantur succurrere .
Vnde fratres sancti . uocationis cœlestis
participes , cōsyderate ap̄līm & pōtificē cō-
fessionis uostræ Iesū Christū , qd' fidelis
fit ei qui se cōstituit , quēadmodū & Mo-
ses in tota domo sua . Tāto nāq; maiore
gl̄a q̄ Moses hic dignus est habit⁹ q̄to
maiorē habet honorē , q' cōstruxit domū
q̄ ipsa dom⁹ . Ois em dom⁹ cōstruit ab
aliquo . Porro q' cōdit oīa , de⁹ est . Et Mo-
ses quidē fidelis fuit in tota domo illius

III



οἰκω αὐτοῦ. ὡς δεράωμ, εἰς μαρτύριον
 τῆς λαληθοσομύων. ΧΡΙΣΤΟΣ δὲ ὡς ἦος
 ἐπὶ τὸν οἰκὸν αὐτοῦ, ὃν ὁ οἰκὸς, ἐσμὸν ἡ-
 μῶν, ἐάμπερ πλὴν παρρησίαν, καὶ τὸ κἄν /
 χημα φιλίᾳ ἐλπίδος, μέχρι τέλους βεβαίαν
 καταχῶμεν. διὸ καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον, σήμερον ἐὰν φιλίᾳ φωνῆς αὐτοῦ
 ἀκούσητε, μὴ σκληρώκητε τὰς καρδίας ὑ-
 μῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ πλὴν
 ἡμέραν τῆς πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἐπέ-
 ρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν
 με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, τεσσαράκοντα
 ἔτη. διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ
 ἔιωπον, αἰὲν πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ
 οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου, ὡς ὡμοσα
 ἐν τῇ ὁρῆ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς πλὴν κα-
 τὰ πᾶσαν μου. βλέπετε ἀδελφοί, μὴ
 ποτε εἶσαι ἔμ τινι ὑμῶν καρδίᾳ πονηρῆ ἢ /
 πιστῆ, ἐν τῷ ἀποσῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος,
 ἀλλὰ πρὸς ἀκαλίπτε αὐτοὺς καθέκαστην ἡμέραν
 ἄχρις ὅτε τὸ σήμερον καλῆται, ἵνα μὴ σκλη-
 ρωθῆ τις ἐξ ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, μέ-
 τοχοὶ γὰρ θεοῦ ἀμεν τὸ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἐάν τις τῆ
 ἀρχὴν τῆς ὑπαστάσεως, μέχρι τέλους βεβαίαν
 καταχῶμεν, ἐν τῷ λέγειν, σήμερον ἐὰν τῆ
 φωνῆς μου ἀκούσητε, μὴ σκληρώκητε τὰς
 καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.
 Τινὲς δὲ ἀκούσαντες πρὸς ἐπίκρανον, ἀλλ' οὐ
 πάντες οἱ θῆλοῦτες θῆσαι γύψου διὰ μου
 σέως. τίσι δὲ προσώχθισε τεσσα-
 ράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν
 ὡς τὰ κῶλα ἔπεισε ἐν τῇ ἐρήμῳ; τί-
 σι δὲ ὡμοσε μὴ εἰσελεύσονται εἰς πλὴν
 κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθή-
 σασιν; καὶ λέγωμεν ὅτι οὐκ ἠδυνή-
 θισαν εἰσελθεῖν εἰς τὴν γῆν.

φοβηθῶμεν οὐ μὴποτε καταλη-
 πομῆν τὴν ἐπαγγελίαν εἰσελθεῖν εἰς πλὴν
 κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ, διὸ καὶ τὸς θῆσαι ὑμῶν
 ἵσπερ κέμαι,

ueluti minister, in testimonium eorum
 quæ post dicenda erant. At Christus
 tanquam filius administrauit domum
 suam, cuius domus sumus nos, si fiduci-
 am, & gloriationem spei, ad finem usq;
 firmam tenuerimus. Quapropter sicut
 dicit spiritus ille sanctus, hodie si uo-
 cem eius audieritis, ne obduretis corda
 uestra, sicut in exacerbatione, in die ten-
 tationis in deserto, ubi tentauerunt me
 patres uestri, probauerunt me, & uide-
 runt opera mea, quadraginta annis.
 Quapropter infensus eram generationi
 illi, & dicebam, semper errant corde, ipsi
 uero non cognouerunt uias meas, sicut
 iuravi in ira mea, si ingressuri sunt in re-
 quietem meam. Videte fratres, ne quan-
 do sit in ullo uestrum cor prauum in-
 credulitatis, ut desciscat a deo uiuente,
 sed exhortemini uos inuicem quoti-
 die, quo ad appellatur dies hodiernus,
 ne quis ex uobis induretur seductione
 peccati Christi participes facti sumus,
 si sane initium substantiæ, usq; ad finem
 firmum tenuerimus, in hoc quod dici-
 tur, hodie si uocem meam audieritis, ne ob-
 duretis corda uestra, sicut in exacerba-
 tione. Nam quidam cum audissent, ex-
 acerbauerunt, at non omnes qui profes-
 sti fuerant ex Aegypto per Moysen.
 Quibus autem infensus fuit quadragin-
 ta annis? Nonne ijs qui peccauerant?
 quorum membra conciderunt in deser-
 to? Quibus autem iurauit, non ingres-
 sos in quietem suam, nisi ijs, qui non obe-
 dierant. Et uidemus, quod non potuerint
 ingredi propter incredulitatem. Metua-
 mus igitur, nequam derelicta promissione, intro-
 eundi in quietem eius, uideat aliquis ex uobis
 fuisse

III

ἔσθηκέναι. καὶ γὰρ ἐσθλὸν εὐαγγελισμὸν
 μοι καθάπερ κακῆροι, ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν
 ὁ λόγος φιλῶν ἀκοῆς ἐκείνου, μὴ συγκειρα
 μῶνος τῆ πίσει τοῖς ἀκούσασιν, ἐισερχόμε
 θα γὰρ εἰς πλὴν κατάπαυσιν δι' ἡμεῖς
 τες, καθὼς εἰρηκεν, ὡς ὠμοσα ἐν τῇ ὀργῇ
 μου, εἰ ἐσελεύσονται εἰς πλὴν κατάπαυ
 σίμ μου, καὶ τοὶ τῶν ἔργων ἀπὸ κατα
 βολῆς κόσμου γεννηθέντων, εἰρηκε γὰρ πρὸ
 περὶ φιλῶν ἐσθλῶν οὕτως. καὶ κατέπαυ
 σεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐσθλῶν ἀπὸ
 πάντων ἔργων αὐτοῦ. καὶ ἐν τούτῳ
 πάλιν, ἐσελεύσονται εἰς πλὴν κατάπαυ
 σίμ μου. ἔπει οὖν ἀπολείπεται τι
 μας ἐσελεύσονται εἰς αὐτῶν, καὶ οἱ πρότερον
 ἐναγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον διὰ πείθειαν,
 πάλιν τιμὰ ὀρίξα ἡμέρα, σήμερον
 ἐν Δαβὶδ λέγω, μετὰ τοσοῦτον χρόνον
 καθὼς εἰρηκεν. σήμερον ἔα φιλῶν
 μῶν αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρώσθε
 τὰς καρδίας ὑμῶν, εἰ γὰρ αὐτοῦ, ΙΗ
 ΣΟΥΣ κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλά
 λημετὰ ταῦτα ἡμέρας. ἄρα ἀπολείπει
 ται σαββατισμὸς τῶ λαῶ τῷ θεῷ. ὁ δὲ ἐσελ
 θὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν, καὶ αὐτὸς κατέ
 παυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν. ὡσπὲρ ἐπὶ τῷ ἰδίῳ
 ὡς ὁ θεὸς. αὐτοῦ ἀσώμῳ οὐμ ἐισελθῆν εἰς
 ἐκείνῳ πλὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ
 αὐτῶν τὸ ὑποδείγματι πείσει τὸ ἀσώμῳ. ζῶν
 ἔσθλῶν τῷ θεῷ, καὶ ἡμερῆς καὶ τομῶντος ὑπὲρ
 πᾶσαν μάχαιραν δίσκομον, καὶ δῖκρον μέ
 ροσ ἀχρὶ μερισμῶ ψυχῆσ τε καὶ πνεύματ,
 ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐν θυμῶσων
 καὶ ἐν μοῖσων καρδίας, ὅτι οὐκ ἔστι κτίσις ἀ
 φανὴς ἐνώπιον αὐτῶν. πάντα ἡγυμὰ καὶ τετρα
 χηλισμένα, τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν πρὸς ὃν
 ἡμῶν ὁ λόγος. ἔχοντες οὖν ἀρχιερεῖα μέγαν δι
 ἐκλυθῶτα τοὺς οὐρανοὺς ΙΗΣΟΥΣ τὸν ἡὸν τῶ
 θεῷ, κρατῶμεν τὴν ἑξομολογίαν. οὐ γὰρ ἔχομεν
 ἀρχιερεῖα

fuisse frustratus. Etenim nobis annūcia
 tum est, quemadmodū & illis. At non
 profuit illis audisse sermonem, quod is
 non esset cum fide coniunctus, ijs qui
 audierant. Introimus enim in requiē
 em, nos qui credidimus, quemadmo
 dum dixit. Sicut iuravi in ira mea, si in
 gressuri sint in requiē meā, quanquā ope
 ribus a iactis mūdi fūdamētis pfectis.
 Dixit em̄ quodā in loco de septimo die
 sic. Et requieuit deus die septimo ab oī
 bus opib⁹ suis. Et in hoc rursū. Si intro
 ibūt i requiē meā. Posteaquē igit̄ illud re
 liquum est, aliquos introire in eā, & qui
 bus prius annūciatū fuit, nō introierūt
 propter incredulitatē, rursū quendam
 p̄finit diem, hodie, in David dicēs, post
 tantum temporis, quēadmodum dictū
 est. Hodie si uocē eius audieritis, ne ob
 duretis corda uestra. Nā si cis Iesus re
 quiē p̄stitisset, nequaquē de alio posthac
 die locutus fuisset. Itaque relinquitur sab
 batismus p̄fio dei. Nā qui ingressus est
 in requiē illius, & ipse requieuit ab opī
 bus suis, quēadmodum a suis deus. Stu
 deamus igit̄ ingredi in illam requiē, ne
 quis eodē cōcidat incredulitatis exēplo.
 Viuis est em̄ sermo dei, & efficax, & pe
 netrantior quouis gladio utrinquē incidē
 te, ac pertingēs usquē ad diuisionē animæ
 simul ac spiritus, cōpagumquē & medulla
 rum & discretor cogitationū & intentio
 num cordis, & nō est ulla creatura, quæ
 non manifesta sit in conspectu illius.
 Sed omnia nuda, & resupinata oculis
 eius, ad quem nobis est sermo. Habē
 tes igitur pontificem magnum qui pe
 netrauit cœlos, Iesum filium dei, tenea
 mus cōfessionem. Non enim habemus
 m 4 pontificē

ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπάθειν ταῖς ἀδυναμίαις ἡμῶν, πεπρωμένον ἢ καὶ τὰ πάντα, καὶ ὁμοίότητα χωρὶς ἁμαρτίας, προσερχόμεθα ὁμοίως μετὰ παρρησίας τῷ θεῷ ἐν χάριτι, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριμα ἕνωσιν εἰς ἕνκαλον βοήθειαν.

Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ὅτι ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε ἑλπίδος ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετὰ παρρησίας δυνάμενος τοῖς ἀγνοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ ἑαυτὸς περικείται ἀδύνατον, καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, ὅπως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρῃ ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Ὁ δὲ οὐχ ἑαυτοῦ τίς λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ἢ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπερὶ καὶ ἀσώτως. Ὅπως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν, ἦός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γενήνηκά σε, καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, σὺ ἱερεὺς εἶς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ, ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δέσποτα καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰχυρᾶς καὶ δακρύων προσεβήκατος, καὶ εἰσακουθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καὶ παρ' αὐτοῦ ἦός, ἔμαθεν ἀφ' αὐτοῦ ἕπαθε τὴν ὑπακοὴν, καὶ τελειωθείς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτοῦ πᾶσι, ἅτις σωτηρίας αἰωνίου, προσεσφραγισθείς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς, κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ.

περὶ οὗ πολλὸς ἡμῶν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνητον λέγειν, ἐπεὶ νωθεοὶ γεγονάτε ταῖς ἀκοαῖς, καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖα ἔχετε τοῦ διδάσκειν ἡμᾶς τίνα τὰ σοιχεῖα τῆς ἀρχῆς ἢ λόγιον τοῦ θεοῦ, καὶ γεγονάτε χρεῖα ἔχοντες γάλακτος ἐν σφραγίσ τροφοῖς. πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἁπλῶς

pontificem, qui non possit compati, in firmitatibus nostris, sed tentatum per omnia, pro similitudine absq; peccato. Accedamus igitur cum fiducia ad thronum gratiæ, ut consequamur misericordiam, & gratiam inueniamus, ad oportunū auxiliū. Nā oīs sacerdos, q ex hoibus assumit p hoibus constituit, in his q apud deū agunt, ut offerat munera, & uictimas, qui cōpati possit ignorantibus, & errantibus, quando quidem & ipse circumdatus est infirmitate. Et propter hanc debet, quemadmodum pro populo, ita & pro seipso immolare pro peccatis. Nemo sibi ipsi usurpat honorem, sed qui etiam uocatur a deo, quem admodum & Aaron. Ita & Christus, non semetipsum glorificauit, ut fieret pōtifex, sed is qui dixerat illi. Filius meus es tu, ego hodie genui te. Sicut & alibi dicit. Tu es sacerdos in æternū, secundum ordinem Melchisedec, qui in diebus carnis suæ, cū & p̄cationes & supplicationes apud illū qui poterat ipsū saluū a morte eripere, cū clamore ualido & lacrymis obtulisset, & exauditus esset p̄ reuerētia, tametsi filius erat, tñ didicit e his q passus est obedientiā, ac perfectu redditus. oibus qui sibi obediūt, fuit causa salutis æternæ, cognominatus a deo pōtifex secundū ordinationē Melchisedec, de quo nobis multa foret dicenda; q; difficilia explicatu, quandoquidem segnes facti estis auribus. Etenim cur debeatis pro tēporis ratione doctores esse, rursū opus habetis, ut doceam⁹ uos q sint elementa in itij eloquioꝝ dei, factiq; estis ἢ, quibus lacte sit opus & nō solido cibo. Nam quisquis lactis est particeps is rudis

ἄπυρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γὰρ
 ἐστὶ. τελείων δὲ ἐστὶν ἢ σερεὰ τροφή,
 ἥντιν' ἀπὸ πλὴν ἔξιμ τὰ ἀσκήσια γεγυμνα-
 μένα ἐχόντων, πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε
 καὶ κακοῦ. διὸ ἀφέντες τὸν ἄρχῆς τοῦ
 Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ πλὴν τελαότητα φε-
 ρώμεθα, μὴ πάλιν διεμέλιον καταβαλλό-
 μνοι μετανοίας ἀπὸ μερῶν ἔργων, καὶ
 πίστεως ἐπὶ θεῷ, βαπτισμῶν, διδασκῆς, ἐπι-
 θέσεως τε χαρῶν, ἀνασασεώς τε νεκρῶν κρι-
 ματ' αἰωνίου, καὶ ἴστο ποιήσωμεν, ἐὰν περ ἐ-
 πιτέψῃς ὁ θεὸς, ἀδύνατον ἔστιν ἀπαξ φωτι-
 σθῆναι. γευσάμενοι τε τὸ δωρεᾶς ὁδοῦ
 ἁγίου, καὶ μετόχους γεννηθέντας πνεύ-
 ματος ἁγίου, καὶ καλῶν γευσάμενοι θε-
 οῦ ἔργα, δωάμενοι τε μέλλοντος αἰῶνος,
 καὶ παραπεσόμεθα πάλιν, ἀνακαίνιζθη-
 εις ἡμετέροια, ἀνασασεώμεθα ἑαυτοῖς
 τὸν ἦτον τοῦ θεοῦ, καὶ παραδεδεγμένους
 ταῖς ἰσχυρῶν ἢ πιούσα τὸν ἑπ' αὐτῆς πολ-
 λάκις ἐρχόμενον ἕτερον καὶ τίκτουσα βο-
 τάνην ἕθετον ἐκείνοις διδόνσῃ γεωργῆτι,
 μεταλαμβάνει ἑλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἐκ-
 φέρουσα ἡ ἀκάθαρτα, καὶ τριβόλας, ἀδόκιμοσ
 καὶ κατάρας ἐστίν. ἥτις τὸ τέλος εἰς κάυσιν.
 πεπεσμέθα δὲ περὶ ὑμῶν ἀγαπητοὶ τὰ
 κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ ὅστος
 λαλοῦμεν, οὐ γὰρ ἀδικῶν ὁ θεὸς ἐπιλα-
 βείτω τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τὸ
 ἀγάπησῃς ἐνεδείξαθε εἰς τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ, διακομήσαμεν τοῖς ἁγίοις, καὶ δια-
 κονοῦμεν. ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὸ
 αὐτῶν ἐνεδείκνυσθαι ἀποδοῆναι πρὸς πλὴν
 πληροφάνῃ ὅτι ἐλπίδα ἔχει τέλους,
 ἵνα μὴ μωροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ ἥντιν'
 διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονο-
 μοῦσθε τὰς ἐπαγγελίας.
 ὅτι ἡ ἀβραάμ ἐπαγγελάμενος ὁ θεὸς ἐπὶ
 κατ' οὐδ' ἐνός ἔρχετο μέλλοντος ὁμοῦσαι. ὡμοῦσε
 καὶ ἑαυτοῦ

is rudis est sermonis iusticiæ, infans em̄
 est. Porro p̄fector est solid⁹ cibus, nem-
 pe hor, qui propter habitum, sensus ha-
 bent exercitatos, ad discretione boni ac
 mali. Quapropter omisso, qui in Chri-
 sto rudes inchoat sermone, ad perfectio-
 nem feramur, nō rursus fundamētū ia-
 cientes p̄nitentiæ, ab operibus mortu-
 is, & fidei in deum, baptisimatū, doctri-
 næ, ac manū impositiōis, & resurrectio-
 nis mortuor, & iudicij æterni, atq; id fa-
 ciamus, siquidē permiserit deus. Nā fie-
 ri nō potest, ut qui semel fuerint illumi-
 nati, gustauerintq; donū cœlestē, & par-
 ticipes facti fuerint spiritus sancti, gu-
 stauerintq; bonum dei uerbum, ac uir-
 tutes futuri sæculi, si prolabatur, denuo
 renouentur ad p̄nitentiā, ab integro
 crucifigentes sibimetipsis filium dei, &
 ludibrio exponentes. siquidē terra, quæ
 hymbrem sæpius in se uenientē combi-
 berit, & progenuerit herbā accōmodā
 eis, opera quor & colitur, recipit benedi-
 ctionē a deo. At quæ pduerit spinas &
 tribula reprobata est, & maledictioni con-
 finis, cuius exitus huc tēdit, ut exuratur.
 Cæterū persuasimus nobis de uobis di-
 lecti, quæ his sint meliora, & cū salute cō-
 iuncta, tametsi sic loquamur. Non enim
 iniustus est deus, ut obliuiscatur opis ue-
 stri, & laboris ex charitate suscepti, quā
 exhibuistis erga nomē illi⁹, q misistis
 sanctis, & ministratis. Cupimus aut, ut
 unusq; uestrū idē p̄stet studiū, ad ple-
 nā sp̄ci certitudinē, usq; ad p̄fectionē, ne
 sitis imbecilles, sed imitatores eor, q per
 fidē & lōganimitatē, hereditatē accipiūt
 p̄missiōis. De⁹ em̄ pollicit⁹ Abrahæ, cū
 nō posset p̄ quēcūq; maiorē iurare, inruit
 per seip̄sū

pariter
VI

per seip̄sū

καὶ ἑαυτοῦ λέγων, ἢ μὴ ἐυλογῶν ἐυλο-
γήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε, καὶ
οὕτως μακροθυμίᾳ, ἐπέτυχε εὐεργε-
τείας. ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μεί-
ζουσι ὁμνίουσι, καὶ πάσης ἀντι-
λογίας. πείρας, εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος,
ἐν ᾧ προτιώτερον βουλόμην ὁ θεὸς ἐν
πῶς εἶξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελί-
ας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσί-
τησει ὄρκω, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀ-
μεταθέτω ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θε-
όν, ἵνα παρὰ κλησιν ἔχωμεν οἱ κατα-
φύγοντες κρατῆσαι τῆς προκεμμένης ἐλ-
πίδος, ἢ ὡς ἀκνησαν ἔχομεν εὐ-
χῆς, ἀσφαλῆτε, καὶ βεβαίωσον, καὶ εἰσερχο-
μῶμεν εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσι-
ματος, ὅπου προδρόμος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλ-
θον ἸΗΣΟΥΣ, κατὰ πλὴν τάξιν μελχισεδέκ,
ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Οὗτος γὰρ ὁ μελχισεδέκ βασιλεὺς
σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συν-
ναντήσας ἀβραάμ, ὑποσφείφοντι ἀπὸ τῆς
κοπῆς ἧν βαλίλειον, καὶ ἐυλόγησας αὐ-
τὸν, ᾧ καὶ δεκάτω ἀπὸ πάντων ἡμέ-
ρῃσιν ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐγκνηθόμενος,
βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπατα δὲ καὶ βα-
σίλειος σαλήμ, ὁ ὅστι βασιλεὺς ἐξῆνης, ἀι-
πάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενιολόγητος, μὴ
τε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέ-
λος ἔχωρ. ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ ἡσῶ
τοῦ θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.
θεωρεῖτε δὲ, πλείους ἔντος, ᾧ καὶ δεκά-
τω ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροβινίων
ὁ πατριάρχης, καὶ εἰ μὲν ἐκ τῶν ἡμῶν λόντι-
τῶν ἰσραελῆαν λαμβάνοντες, ἐντολῶν
ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ
τὸν νόμον, τοῦτέστι, τοὺς ἀδελφούς αὐ-
τοῦ, καὶ περ ἑλεγκυδότας ἐκ εὐ-
δοσύνης ἀβραάμ, ὃ ἢ μὴ γενεαλογούμενος ἔξ αὐ-
τῶν, δεδεκατόως

per seipsum dicens, nisi benedicens be-
nedixero tibi, & multiplicans, multipli-
cauero te, atq; ita cum longanimiter ex-
pectasset, cōsecutus est promissum. Nā
homines quidem per eum iurāt, qui sit
maior, atq; ἰψdem omnis controuersiae
finis, ad cōfirmandum est iusiurandū.
Qua in re deus cum eximie uellet häre/
dibus promissionis ostendere firmitatē
consilij sui, interposuit iusiurandum, uti
per duas res immutabiles, in quibus fie-
ri non posset, ut mentiretur deus, ualidā
consolationem haberemus, qui huc cō-
fugimus, ut potiamur pposita spe, quā
uelut ancoram tenemus animæ, tum tu-
tam, tum firmam, & introcuntem usq;
ad ea, quæ sunt intra uelum, ubi præ-
cursor pro nobis ingressus est, iuxta
ordinem Melchisedec, pontifex factus
in aternū. Nam hic erat Melchisedec
rex Salem, pontifex dei altissimi, qui oc-
currit Abrahæ, reuertenti a cæde regum,
& benedixit illi, cui & decimas ex omni-
bus impertitus est Abrahā, qui primū
quidem ex interpretatione dicitur rex
iusticiæ, deinde uero etiam rex Salem,
quod est rex pacis, ignoti patris, ignotæ
matris, ignoti generis, nec initium dieꝝ,
neq; uitæ finem habens, sed assimilatus
filio dei, manet sacerdos in perpetuum.
Consyderate uero, quantus hic fuerit,
cui etiam decimas dederit Abraham
patriarcha, de spolijs. Atq; ἡ quidem,
qui quod sint de numero filiorum Leui,
sacerdotij functionem sumunt, præce-
ptum habent, ut decimas accipiant a po-
pulo, iuxta legem, hoc est, a fratribus
suis, licet egressis ex lumbis Abrahæ.
At is cuius genus non recensetur ex il-
lis, decimas

ἢ δὲ δεκάτωκε τὸν ἄβραάμ, καὶ τὸν
 ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν, χωρὶς
 δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ
 κρείττονος εὐλογεῖται. καὶ ὡς μὲν δεκάτας
 ἐποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσι.
 ἐκεῖ δὲ μαρτυροῦμεν, ὅτι ἦν, καὶ ὡς ἔ-
 πως ἐπέμ, διὰ ἄβραάμ καὶ λευὶ, ὁ δεκάτας
 λαμβάνων δεδεκάτωται, ἔτι γὰρ ἐν τῇ
 ὁσφί τοι πατρὸς ἡμ, ὅτε σωήρητκεν αὐτῷ
 ὁ μελχισεδέκ. ἐν μὲν δὲ τελείωσις διὰ φη
 λευιτικῆς ἱερωσύνης ἡμ, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ
 νενομοθέτηκε, τίς ἔτι χρεία κατὰ πλὴν τά-
 ξην μελχισεδέκ, ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ
 οὐ κατὰ πλὴν τάξιν σαρωρ λέγεσθαι, μετα-
 τιθεμένης δὲ φη ἱερωσύνης, ἧ ἀνάγκη καὶ
 νόμου μεταθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέγει-
 ται ταῦτα. φυλῆς ἑτέρας μετέχκεν, ἀφ'
 ἧς οὐδεὶν προσέθηκε τῶν θυσιασκήριον. πρὸ
 δ' κλομ γο, ὅτι δὲ ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ κύ-
 ριος ἡμῶν, εἰς ἡμ φυλὴν οὐδ' ἐμ περιῖερωσύ-
 νης μοῦσῆς ἐλάλησε. καὶ περισσότερον ἔτι κα-
 τάδ' κλομ ἐσμ, ἐν κατὰ τὴν ὁμοιότητα μελ-
 χισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ
 νόμον ἐμτολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ
 κατὰ δ' αἰμιρ ζωῆς ἀκαταλύτου. μαρ-
 τυρεῖ γὰρ ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
 πλὴν τάξιν μελχισεδέκ. **Α**δέτησις
 μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς
 διὰ τὸ αὐτῆς ἀδινεὲς καὶ ἀνοφελές. οὐδ' ἐμ
 γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπισαγωγῆ δὲ
 κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ
 καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας.
 οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱε-
 ρεῖς γεγονότες, ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ
 τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτὸν. ὡμοσεμ
 κύριον, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. σὺ
 ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ πλὴν τάξιν
 μελχισεδέκ, κατὰ τοσοῦτον κρείττονος
 διαθήκης γέγονεν ἕτερος **ΙΗΣΟΥΣ**, καὶ οἱ μὲν
 πλείονες

lis decimas accepit ab Abrahā, & habē-
 ti, pmissiōes bñdixit. porro nemo negat
 qn id qdmin⁹ est, ab eo qd' mai⁹ est bñ/
 dictionē accipiat. Atq; hic qdē hoies, q
 moriunt', decimas accipiūt. Illic aut' is de
 quo testatū ē, qd' uiuat, & ut ita loquar, p
 Abrahā decimat⁹ ē etiā ipse Leui, qd' deci-
 mas solet accipere. nā is adhuc i lūbis pa-
 tris erat, cū occurreret Abrahā Melchise-
 dec. Proinde si cōsūmatio p leuiticū sacer-
 dotiū erat (nā in eo popul⁹ legē accepe-
 rat) Quid p'terea fuit opus, aliū surgere
 sacerdotē, q secundū ordinē Melchisedec,
 & nō scd'm ordinē Aaron diceret'. Qñ-
 quidē trāslato sacerdotio, necesse est, ut
 legis quoq; trāslatio fiat. Nā is de quo
 dicunt' hæc, ad aliā tribū p'tinet, de qua
 nullus altario astitit. Palā est em̄. quod
 e tribu Iuda exortus sit dominus noster.
 At nihil locutus est de sacerdotio Mo-
 ses, quod ad hanc tribum pertineat.
 Idq; magis etiā liquet, si qdē ad similitu-
 dinē Melchisedec exorit' sacerdos ali⁹, q
 nō iuxta legē mandati carnalis fact⁹ sit,
 sed iuxta potētīā uitæ indissolubilis. Te-
 stificat' em̄ ad hunc modū. Tu sacerdos
 in æternū, scd'm ordinē Melchisedec. Re-
 ijctur em̄ qd' p'cessit mandatū, propter
 imbecillitatē, & iutilitatē. Nā nihil ad p-
 fectionē adduxit lex, ueꝫ erat introdu-
 ctio ad spē meliorē, p quā appropinqua-
 mus deo, atq; hoc meliorē, qd' nō absq;
 iureiurando res acta sit. Nā illi quidē ci-
 tra iusiurandū sacerdotes facti sunt, hic
 uero cū iureiurando per eum q dixit ad
 illum. Iurauit dñs & nō p'cenitebit eum,
 tu sacerdos in æternum, secundū ordina-
 tionē Melchisedec. Tanto potioris testa-
 mētī spōsor factus est Iesus, & illi quidē
 plures

πλείονες εἰσὶ γινόντες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτω
 κωλύεσθαι παρὰ μὲν ἑμὸν δὲ διὰ τὸ μὲν ἑμὸν ἀν-
 τὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει πλὴν
 ἱεροσάλω, ὅθεν καὶ σὴν εἰς τὸ πωποτελές,
 λαύεται, τὴν προσερχομένους δὲ αὐτῷ τῷ
 δεῶ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ
 αὐτῶν. τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπε ἀρ-
 χιερεὺς, ὅσις ἄκακός, ἀμίαντος, κεχω-
 ρισμένος ἀπὸ πάντων ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλός
 πρὸς πάντας οὐρανῶν γενόμενος, ὅς οὐκ ἔχει
 κατ' ἡμέραν ἀνάγκην, ἅπασιν δὲ ἀρχιερεῖς,
 πρότερον ὑπὲρ πάντων ἰδίων ἀμαρτιῶν δυσίας
 ἀναφέρειν, ἕωστα πάντων τοῦ λαοῦ. τοῦτο γὰρ
 ἐποίησεν ἐφ' ἅπασι, ἑαυτὸν ἀνεύγκας, ὁ νό-
 μος γὰρ ἀνθρώπους καθίσκειν ἀρχιερεῖς,
 ἔχοντας ἀδιένεα, ὁ λόγος δὲ φησὶ ὁρκωμο-
 σίας φησὶ μετὰ τὸν νόμον, ἡδὲ εἰς τὸν αἰῶνα
 τετελεσμένον, κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεπο-
 μένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερεῖα, ὅς ἐκά-
 θισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου φησὶ μεγαλωσύνης
 ἐν τῷ οὐρανοῖς, πάντων ἁγίων λειτουργός, καὶ
 φησὶ σκηνῆς, φησὶ ἀληθινῆς, ἢ ἐπικέμεν ὁ κύρι-
 ος, ὅς οὐκ ἀνθρώπος. πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς
 τὸ προσφέρειν δῶρα ἔδυσίας καθίσταται,
 ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχεται καὶ τοῦτο, ὁ προ-
 σεύγκη, εἰ μὴ γὰρ ἢ ἐπὶ γῆς, ὅς ἂν ἢ
 ἱερεῖς, ὄντων πάντων ἱερέων πάντων προσφερόντων
 κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα, ὅτι τινες ὑποδείγι-
 ματι ἔσκιαν λατρεύουσι πάντων ἐπουρανίων,
 καθὼς κεχηματίσθαι μωυσῆς, μέλλω ἐπι-
 τελεῖν πλὴν σκηνῶν. ὅρα γὰρ φησὶ, ποιήσεις
 πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δεχθέντα σοι
 ἐν τῷ ὄρει, νῦν δὲ διαφορωτέρως τέτθυχε
 λειτουργίας, ὅσω καὶ κρείττονός ἐστι διαθή-
 κης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελί-
 ας νενομοθέτηται. εἰ γὰρ ἢ πρώτη ἐκείνη,
 ἢ ἀμεμπτός, ὅς ἂν δυνάστεως, ἐκτεῖται τό-
 πος, μεμφόμενος γὰρ αὐτῶν λέγει, ἰδοὺ
 ἡμέρας ἔρχονται λέγει κύριος, καὶ σωτὴρ ἐ-
 λέσω ἐπὶ

plures facti fuerunt sacerdotes, propter
 rea, quod per mortē non sinerentur per-
 manere. at hic quod idē maneat in aeternum,
 perpetuū habet sacerdotiū, unde
 & saluare ad plenum potest, q̄ p̄ ipsum
 adeūt deū, semp̄ uiuēs, ad hoc ut inter-
 pellet pro illis. Talis em̄ decebat ut esset
 nobis pōtifex, pius, innocēs, ipollut⁹, se-
 gregatus a peccatorib⁹, & sublimior cœ-
 lis factus, cui nō sit quotidie necesse, quē
 admodū illis pontificibus, prius pro p̄-
 prijs peccatis uictimas offerre, deinde p̄
 pctis populī, nā id fecit semel, cū semetip-
 sum obtulit. Siq̄ dē lex hoīes cōstituit pō-
 tifices, habentes infirmitatē. Porro ser-
 mo iurisiurādī, q̄ supra legē fuit filiū con-
 stituit ī aternū cōsumatū. Cæter⁹ eorū q̄
 dicunt illud est caput, qd̄ talē habemus
 pontificē, qui confedit ad dextrā throni
 maiestatis in cœlis, sanctoꝝ minister, ac
 ueri tabernaculī, qd̄ fixit deus, & nō ho-
 mo. Oīs enim pōtifex ad offerendū do-
 naria & uictimas cōstituit, unde neces-
 se est, ut hic etiā habeat aliquid, qd̄ offe-
 rat. nā si esset in terra, ne sacerdos quidē
 esset, ubi sunt sacerdotes qui offerunt iu-
 xta legē donaria, quæ quidē exemplari
 & umbræ deseruiunt cœlestiū. quemad-
 modū oraculo responsū est Mosy, cum
 esset absoluturus tabernaculū, nā uide
 inquit, ut facias oīa, secundū exemplar
 qd̄ ostensū est tibi in monte, nunc uero
 hoc excellētius sortitus ē sacerdotiū, quo
 p̄stantioris est testamēti mediator, qd̄ ī
 p̄stantioribus pmissis sancitū est, nā si pri-
 mum illud tale fuisset, ut nihil in eo pos-
 set rephēndi, haud quāq̄ fuisset secūdo
 q̄situs locus. Nā incusās eos loquit̄ illis.
 Ecce dies uenient, dicit dñs, & consum-
 mabo

λέσω ἐπὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἢ ἐπὶ τῷ οἴκῳ Ἰού-
 δα, διαθήκῃ καινῇ, οὐ κατὰ τὴν διαθήκην
 ἢ ἐπίσκοπος τῆς πατρῴας ἀντιῶν, ἢ ἡμέρας ἐπι-
 λαβομένη μετὰ χερσὶ ἀντιῶν, ἢ ἀναγίγνωσκον
 τὸ ἐκ τῆς ἀγύπτου, ὅτι ἀντιῶν οὐκ ἐνέμεναν
 ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ὡς ἡμέλκον ἀντιῶν λέ-
 γει κύριος, ὅτι αὐτὴ ἡ διαθήκη, ἢ διαθήσασθαι
 τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας λέ-
 γα κίβητος, διδόντες νόμους μου εἰς τὴν δι-
 ἀνοιαν ἀντιῶν, ἐπὶ καρδίας ἀντιῶν ἐπιγρά-
 ψαυ ἀντιῶν, ἐσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ
 αὐτοὶ ἐσονται μοι εἰς λαόν. καὶ οὐ μὴ διδά-
 ξωσι με κάσος τὸν πλησίον αὐτῶν, ἐκαστος
 τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, λέγων. γινώθι τὸν κύρι-
 ον, ὅτι πάντες εἰδὴσάν με ἀπὸ μικρῶν αὐτῶν
 ἕως μεγάλου ἀντιῶν, ὅτι ἴλεως ἐσομαι ταῖς
 ἀδικίαις ἀντιῶν. ἐπὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἀντιῶν, ἐ-
 πὶ τῶν ἀνομιῶν ἀντιῶν, οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. ἢ τῶν
 λέγων καινῇ, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην,
 τὸ δὲ παλαιὸν ἐπὶ τῆς γράσκου, ἐγγὺς ἀ-
 φανισμοῦ. ἔχει μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη
 δικαιοσύνη λατρείας, τότε ἄγιον κοσι-
 μὶκόμ. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη,
 ἢ ἡ ἡτε λυχνία, ἐπὶ τῆς τράπεζας, καὶ ἡ πρόθε-
 σις τῶν ἄρτων, ἢ τις λέγεται ἁγία, μετὰ δὲ
 τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγο-
 μένη ἁγία ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιά-
 τήριον, καὶ τὴν κίβητον ἐπὶ διαθήκης, περι-
 κειλυμένη πάντοθεν χρυσοῦ, ἢ ἡ σάμνος
 χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάνα, ἐπὶ τῆς ἑξάεδρου ἀσφῶν
 ἢ βλασφάσας, ἐπὶ αἰσώνας ἐπὶ διαθήκης,
 ὑπερᾶνω δὲ αὐτῆς χερουβὶμ δύο, κατα-
 σκιάζοντα τὸ ἱερόν, καὶ οὐκ ἔστιν νῦν
 λέγει ἡμεῖς. τούτων δὲ οὕτως κατε-
 σκηνάσθη, εἰς μετὰ τὴν πρώτην σκηνὴν
 διὰ πάντοθεν εἰσάσιμοι ἱερεῖς, τὰς λατρείας
 ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δεύτεραν ἀπαξ ἔ-
 σθι αὐτῶν ὁ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς ἁμαρ-
 τῶν, ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἐπὶ τῶν λαῶν
 ἀγνωμάτων

mabo super domū Israhel, & super do-
 mum Iuda, testamentū nouū, nō iuxta
 testamētū qd' feci patrib' illoꝝ in die cū
 ap̄hēderē manū illoꝝ. ut educerē eos
 ex Aegypto. qm̄ ipsi nō p̄stiterūt i testa-
 mēto meo, & ego neglectui eos habui. di-
 cit dñs. Nā hoc est testamētū, qd' dispo-
 nam domui Israhel post dies illos, dicit
 dñs, dans leges meas, in mētē illoꝝ, & in
 corda illoꝝ inscripsi illas, & ero illis i deū
 & ipsi erunt mihi in populū. Et nō doce-
 bunt quisq; proximum suum, & unus-
 quisq; fratrem suum dicens. Cognosce
 dñm, qd' oēs cognituri sint me, ab eo q
 pusillus fuerit inter eos, usq; ad eū q ma-
 gnus est inter illos, qm̄ placatus ero, sup
 iniusticijs illoꝝ, & pctis eoꝝ, & iniquitatē
 illoꝝ nō recordabor amplius, in hoc qd'
 dicit nouum, antiquauit primū. Porro
 quod antiquatur, ac senescit, in propin-
 quo est, ut euanescat. Igitur habebat IX
 quidem etiā prius illud, iustificationem
 cultus, ac sanctimoniam mundanam. Si
 quidē tabernaculū factū fuit primū, in
 quo erant lucernæ, & mensa, & proposi-
 tio panum, quæ uocatur sancta. Post se-
 cundum autē uelū, erat tabernaculū, qd'
 uocat sanctū sanctorum, aureā, habēs acer-
 ram, & arcā testamēti, undiq; circūtectā
 auro, in qua urna aurea habēs māna, &
 uirga Aaron, q̄ germinauerat, & tabulæ
 testamēti, sup hāc autē cherubim gloriæ
 obūbrantia p̄piciatoriū, de quibus nō est
 nūc dicēdū singillatim. His autē ad hūc
 ordinatis modū, in prius qdē taberna-
 culū semp̄ ingredinut sacerdotes, qui sa-
 crorū ritus peragant, in secundū autē se-
 mel quotānis solus pontifex, nō sine san-
 guine, quē offert pro seipso, & p̄ populi
 ignorantijs

ἀγνοημάτων, τοῦτο δηλοῦντος τῷ πνεύματι τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τῷ ἁγίῳ ἁγίῳ ὁδῶν, ἔτι φησὶ πρῶτης σκηνῆς ἐχοῦσης σάσιμ, ἥτις παραβολή, εἰς τὸν καιρὸν ὅμ φησὶ κῶτα, καὶ ὁμ δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμει κατασινεῖδυσίμ τελαῶσαι τὸν λατρεῖοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαίωμασι σαρκός, μέλχεθι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.

ΧΡΙΣΤΟΣ δὲ παρασενόμνος ἀρχιερεὺς ἁγίων μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ φησὶ μείζονος, καὶ τελαοτέρας σκηνῆς, ὅν χερσποιοῖτον, τουτέστιν ὅν ταύτης φησὶ κτίσεως, ὅν δὲ δι' ἅματ' ἑσάγων καὶ μόχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου ἁματωσ, εἰσῆλθετ ἐφάπαξ εἰς τὰ ἁγία, αἰωνίαν λύτρωσιν ἐνερόμεν'· εἰ γὰρ τὸ ἅμα τάνων, καὶ τράγων, καὶ ἀποδὸς δαμάλεως ἑσάντιζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἀγίαζε πρὸς τὴν φησὶ σαρκὸς καθαρῶτα, πῶσων μᾶλλον τ' ἅμα τῷ ΧΡΙΣΤΟΙ, ὅς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἐαυτὸν προσήνεγκετ ἅμα μωμοτ' ἑσθ' θεῶ, καθαριῶ τὴν σινεῖδυσίμ ἑσμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἑστων, εἰς τὸ λατρεῖν θεῶ ζῶντι. καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἑσθιμ, ὅπως θανάτου γενερόμλου, εἰς ἀπολύτρωσιν ἁγίων ἐπὶ τῇ πρῶτῃ διαθήκῃ παραβάσειμ, τὴν ἐπαγγελίαν λάθωσιμ ὅι κεκλημένους, φησὶ αἰωνίου κληρονομίας. ὅπου δὲ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τῷ διαδεδεμένῳ, διαθήκῃ γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰχθῆσ, ὅτε ζῆ ὁ διαδέμενος. ὅθεν ὁμδ' ἡ πρῶτη, χωρὶς ἁματ' ἐγκεκαίνισα, λαλθεῖσκη γὰρ πάσκη ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ μωσῆως πᾶσι τῷ λαῷ, λαβῶν τὸ ἅμα τῶν μόχων καὶ τράγων, μετὰ ἕδατος καὶ ἑσίου κοκκίνου καὶ ἑσώπου, αὐτὸ τε τὸ βιβλίον, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐξῆάντισε, λέγων. τοῦτ' ἅμα φησὶ διαθήκης, ἥς ἑσμεῖν ἑσκατο πρὸς

ignorantijs, illud significante spiritu sancto, nondū manifestatam esse sanctorum viam, adhuc priore tabernaculo consistente quæ erat similitudo, pro tēpore illo p̄fente, in quo dona sacrificiaq; offerunt, q̄ nō possint iuxta cōscientiā p̄fectū redere cultorē, in cibis dūtaxat, & porionibus, & diuersis ablutionibus ac iustificationibus carnis, usq; ad tēpus correctio/nis imposita. At Christus accedens pōtifex futuroꝝ bonoꝝ, per maius & perfectius tabernaculū, nō manu factū, hoc est nō huius structuræ, neq; per sanguinem hircorum & uitulorū, sed per proprium sanguinem ingressus est semel in sancta, æterna redemptione reperta. Nam si sanguis taurorum & hircorum, & cinis iuuēcæ, aspergēs inquinatos sanctificat ad carnis purificationē, quanto magis sanguis Christi, qui per spiritum æternum seipsum obtulit immaculatū deo, purgabit conscientiam uestram a mortuis operibus, ad seruiendum deo uiuenti. Et ob id noui testamenti mediator est, ut morte intercedente, ad redemptionem earum præuaricationum, quæ fuerant sub priori testamēto, ij qui uocati sunt promissionem accipiāt, æternæ hæreditatis. Siquidē ubi testamētū est, mors intercedat necesse est testatoris. nā testamētū in mortuis ratū est. Qñ quidē nōdū ualet, cū uiuit testator. Vnde ne prius quidē illud, absq; sanguine dedicatū fuit. Cū enim Moyses omne p̄ceptum iuxta legē exposuisset populo, sumpto sanguine uitulorum & hircorū, cū aqua & lana coccinea & hyssopo, simp̄ & ipsū librū, & totū populū asperfit, dicens. Hic est sanguis testamēti, qd̄ man dauit

λατο προς υμας ο θεος, κη τιμ σκηνωλν δε
 κη παντα τα σκευη φη λειτουργιας θεο αι
 ματι ομοιος εξαντιζερ, και χεδ ορ εν αι
 ματι παντα καθαριζεται κατα τον νομ
 μορ, και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται
 αφεσις, αναγκη οω τα μου υποδειγμα
 τα ην εν τοις ουρανοις, τουτοις καθαριζε
 ται, αυτα δε τα επουρανια, κρειττοσι θυσι
 αις παρα ταυτας. ου γαρ εις χεροποι
 κτα αγια εισηλθε ο ΧΡΙΣΤΟΣ, αντιτυπα
 ην αληθινωμ, αλλ εις αυτον τον ουρανομ.
 νω εμφανισθησθε προσωπω του θεου
 υπερ ημων, ουδ ινα πολλαις προσφερη αυ
 τον, ωπιε ο αρχιερες εισερχεται εις τα
 αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω,
 επει δε αυτον πολλαις παθεμ αν και α
 βολις κοσμου, νω δε απεξ επι σωτελει
 ην αλωνωμ εις αθετησιμ αμαρτιας, δια φη
 θυσιας αυτω πεφωερωται. Ο και οσομ αι
 ποκαται τρις ανθρωποις απεξ αποθανειμ.
 μετα δε του κρισις, ουτως και ο ΧΡΙΣΤΟΣ
 απεξ προσνεχθεις εις το πολλωμ ανειν κημ
 αμαρτιας, εκ δολιερου χωρις αμαρτιας οφ
 θισεται τρις αυτον απεκδεχομνοις εις σω
 τηριαν. σκιαμ γαρ εχωμ ο νομ. Ο τωμ
 μελλοντωμ ασθωμ, ουκ αντην τη εικονα τ
 ηραματων, και ενιαυτον ταυς αυταις θυ
 σιας ας προσφερουσιμ εις το διλωκεε, ου
 δε ποτε δαυαται τνε προσερχομενουσ τε
 λωσαι, επει ουκ αν επαυσαντο προσφερο
 μωμ, δια τ μη δε μιαμ εχημ επι σωειδη
 σιμ αμαρτιωμ, τουσ λατρευοντασ, απεξ κε
 καθαρμενουσ, αλλ εν αυταις δυναμσις αι
 μαρτιωμ κατ ενιαυτομ. α δαυατημ η αιμα
 ταυρωμ ηη τραωμ αφηρεμ αμαρτιας, δι δε εν
 σεχομωμ εις τ κοσμου λεγει. θυσιαν Ο
 προσφοραμ ουκ ηθελησασ, σωμα η κατηγι
 σω μοι, ολοκαυτωματα ηη ηη αμαρτιασ ουκ
 ενδοκησασ, τοπ ει πομ. ιδου ηκω, εν κεφα
 λι δι βι

davit uobis deus. Insuper autē & taber/
 naculū, & omnia uasa sacra ministerij san
 guine consimiliter asperfit. Et omnia fe
 re secundū legem sanguine purificantē,
 & absq; sanguinis effusioe, nō fit remis
 sio. Itaq; necesse est, ut exēplaria quidē
 eoz q̄ sunt in cœlis, hisce rebus purificē/
 tur. Cæterū ipsa cœlestia potioribus p̄
 his uictimis mundent. Nō em̄ in manu
 facta sancta ingressus est Christus, exē/
 plaria ueroz, sed in ipsum cœlū, ut appa
 reat nunc in cōspectu dei pro nobis, nō
 ut sæpi⁹ offerat semetipsum, quēadmo/
 dum pōtifex ingredit̄ in sancta singulis
 annis, in sanguine alieno. Alioqui opor
 tuisset illum sæpius passum fuisse a cōdi
 to mundo. Nunc aut̄ semel, sub cōfūma
 tionē saculoz, ad profligationē peccati,
 per imolationē sui apparuit. Et quaten⁹
 illud manet omnes homines, ut semel
 moriantur, post hoc autem iudiciū,
 ita & Christus semel oblatus, ut multoz
 peccata tolleret, rursus absq; peccato cō/
 spicietur, ijs qui illū expectant in salutē.

Nam lex umbrā habens futuroz bo
 norum, nō ipsam imaginem rerum, his
 hostijs, quas quotannis easdem cōtinen
 ter offerunt, nunq; potest accedētes per
 fectos reddere, alioqui nōne desissent
 offerri? Propter ea, quod nullā iam ha
 buissent conscientiā peccatoz, qui semel
 sacrificasset, ac purgati esset. At q̄ in istis
 cōmemoratio fit peccatoz quotānis. Nō
 em̄ potest sanguis tauroz & hircorū, au
 ferre peccata. Quapropter cum ingressu
 rus est mundum dicit, sacrificiū & obla
 tionem noluiſti. Corpus autem aptasti
 mihi, holocausta & pro peccato nō
 comprobasti, tūc dixi. Ecce adſū, in capi

λίθῳ βιβλίου γέγραπτα περὶ ἐμοῦ, τῷ πρὶ
ἡσθα ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου. ἀνώτερον λέ-
γων, ὅτι θυσίαν ἐ προσφορᾶν, ἐ ὄλοκαυ-
τώματα, ἢ πρὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐ
δὲ ἐυδόκησας, αἰτινες κατὰ τὸν νόμον προσ-
φέρονται, τότε εἶρηκεν, ἰδοὺ ἤκει τῷ ποιῆσαι
ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου, ἀναγῆ τὸ πρῶτον, ἵνα
τὸ δεύτερον εἴσῃ, ἣν ὁ θελήματι ἡγιασμέ-
νοι ἔσμεν, οἱ διὰ τοῦ προσφορᾶς τῷ σώμα-
τος τῷ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ἐφάπαξ, ἢ πᾶς
μὲν ἱερεὺς ἔσκε κατ' ἡμέραν λειτουργῶν,
ἐ τὰς αὐτὰς πολλαῖς προσφέρων θυσί-
ας, αἰτινες οὐδέ ποτε δάωνται περιελεῖν
ἁμαρτίας, αὐτὸς δὲ μία μὲν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν
προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ δὴ ἕνεκεν ἐκάθη-
σεν ἣν διεξῆ τῷ θεῷ, τὸ λοιπὸν ἐδεχόμε-
νος, ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον
πῶν ποδῶν αὐτοῦ. μετὰ γὰρ προσφορᾶς τετε-
λειώκεν εἰς τὸ δὴ ἕνεκεν τοὺς ἁγιαζομένους.
μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν ἐ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, με-
τὰ γὰρ τὸ προσερκέναι, αὐτὴ ἡ διαθήκη ἢ
διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς, μετὰ τὰς ἡμέρας
ἐκείνας λέγει κύριος, δὴ τοῦ νόμου, μὲ ἐπι-
καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πῶν διανοιῶν αὐ-
τῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς, ἢ πῶν ἁμαρτιῶν,
καὶ πῶν ἀνομιῶν αὐτῶν. οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι,
ὅπως ἢ ἀφείσιν τῶν, οὐκ ἔτι προσφορὰ πε-
ρὶ ἁμαρτίας. ΕΧΟΝΤΕΣ ὅμως ἀδελφοὶ παρ-
ρησίαν εἰς πλὴν ἕσσομεν πῶν ἁγίων ἣν τῷ ἁ-
μαρτί ἸΗΣΟΥ ἢν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁ δὲ
πρόσφατον ἐ ζῶσαν διὰ τῷ καταπέτασι-
ματος, τουτέστι τοῦ σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερέα
μέγαρον, ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, προσερχώμε-
θα μετὰ ἀκλινηῆς καρδίας ἣν πλοκοφορία
πίστεως, ἐξῆσταισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συ-
νεδήσεως πονηρίας, ἐ λελουμένοι τῷ σῶ-
ματι, ὑδάτι καθαροῦ, κατέχωμεν πλὴν ὁμο-
λογίαν τοῦ ἐλπίδος, ἀκλινηῆ. πιστὸς γὰρ ὁ
ἐπαγγελάμενος, ἐ κατανοῶμεν ἀλλήλους
εἰς πρὸς ἑαυτοὺς

te libriscriptum est de me, ut faciam de-
us uoluntatem tuam. Superius cum di-
cit, sacrificium, & oblationem, & holo-
cautomata. & pro peccato noluiti, neq;
comprobasti, quæ iuxta legem offerun-
tur, tunc dixi. ecce adsum, ut faciam de-
us uoluntatem tuam, tollit prius, ut po-
sterius statuatur, in qua uoluntate sancti-
ficati sumus per oblationem corporis Ie-
su Christi semel peractam. Et omnis
quidem sacerdos assistit quotidie, sacra
peragēs, & easdē sæpius offerēs hostias
quæ nunquam possint auferre peccata.
Hic uero una pro peccatis oblata uicti-
ma perpetuo sedet ad dexteram dei, id
quod superest expectans, donec reddan-
tur inimici sui, scabellum pedum suo-
rum. Vnica enim oblatione perfectos
effecit in perpetuum, eos qui sanctifi-
cantur. Testificatur autem nobis & ipse
spiritus sanctus, cum prædixisset enim,
hoc est testamentū, quod condam erga
illos, post dies illos, dicit dñs, dans leges
meas in corda illorum, & in mentibus il-
lorum inscribā eas, & peccatoꝝ atq; ini-
quitatum illorum, non recordabor am-
plius. Porro ubi harū est remissio, iam
nō est oblatio pro peccato. Cū igitur fra-
tres habeamus libertatē ad eundem in san-
cta in sanguine Iesu, ea uia quam dedi-
cauit nobis recentem ac uiuentē, per ue-
lamentum, hoc est per carnem suam,
cumq; habeamus sacerdotem magnum
præfectū domui dei, accedamus cū ue-
ro corde, in certitudine fidei, aspersi cor-
dibus, a cōscientia mala, & abluti corpo-
re, aqua pura, teneamus confessionem
spei, nō uacillantem. Fidelis enim deus,
qui pmisit, & consideremus nos inuicē,
in hoc

εις προευσμόν αγαπης, & καλωρ ερωμ, μη
 εκαταλιπόντες τ' επισημαγωγών εαυτ', κα
 θως εθος υσίμ, αλλά πρκακαλυντες, κη ρ/
 σουτφ μάλλον, όσω βλέπετε εγίζουσαμ τ'δ
 ήμέραμ, εκουσίως γαρ άμαρτανόντων ήμώμ
 μετά τ' λαβέμ πλώ επίγνωσίμ φδι αληθεί
 ας, ουκ έτι πρι άμαρτιώμ άπολείπεται δυ/
 σία, φοβηρά δ' έ υς εκδοχή κρίσεως, η πυροδ
 ζήθ, εδίαμ μέλλοντες τ' υς υπενωτιούς,
 αθεήσας, υς νόμομ μωσέως, χωρίς δικτηρ/
 μώμ επίδυσίμ ή τρισί μάρτυσιμ άποθνή/
 σκα, πόσω δοκείτε χείρον & ζιωθήσεται
 υμωρία, ό τ' μ ήδ' τω θεού καταπατίσας,
 η τ' όίμα τ' διαθήκης κοινόν ήγκσάμλωσ,
 εν ή ήγιάσθ, & τ' πνεύμα φδι χάριτος έ/
 νθερίσας, όίδ' άμων γ' τ' μ είπόντα, έμοί εκ/
 δίκησας, εγώ άνταποδώσω, λέγει κύριος, κα
 πάλιμ, κύρι & κρινε τ' μ λαόν αυτω, φοβει
 ρόν τ' έμπεσέμ εις χείρας θεού ζώντ & .

Αναμνήσκουτε δε τας προότερον ήμέ/
 ρας, εν αις φωτιοθέντες, πολλών άθλησιμ ήπε
 μείνατε παθημάτων, τ' τ' μ μω, όνεδισμοίς
 τε & θλίψεσί διατριζόμενοι, τ' τ' μ δέ κοινώ
 νοί ήν ουτως ανασρεφομένωνμ γεννηθέντες,
 κη γαρ τ' ρς δεσμοίς με συνεπαθήσατε, η
 πλώ άρπαγών ήν ήπρχόντων ήμώμ μετά
 χαράς προσεδέξασθε, γινώσκοντες έχου
 έαυτ' κρείττονα ήπρξίμ εν ουρανοίς & μέ/
 νούσων. μη άπεβάλητε όυν τ' παρξήσασίμ ήμ,
 ήτις έχου μίδιαποδοσίμ μεγάλλω. ή ποι/
 μοίς δ' έχετε χείραμ, ίνα δ' δέλκμα τ' δεσ/
 ποιήσασωτες, κομίσουτε πλώ έπαγγελίαμ. ή/
 τι γαρ μικρόν όσομ όσομ, ό έρχόμενος ήξει
 & ου χροίε, ό δέ δίκαι & εκ πίσεως ζήσε/
 ται, κη έαμ ήποσειληκτ, ουκ ενδοκεί ή ψυ/
 χή με εν αυτώ. ήμεις δε ουκ έσμω ήποσο/
 λήσ εις άπώλφασ, αλλά πίσεως εις ήθιποίη/
 σίμ ψυχής. ESI ή πίσις, έλπιζομένωνμ ήπόσα
 σίς, πρσά μάρτων έλεγχος όυ βλεπ μένωμ,
 εν ταύτς

in hoc, ut puocemus ad charitatē & bo
 na opa, nō deserētes aggregationē no/
 stri mutuā, sicuti mos ē nōnullis, sed ad/
 hortātes inuicē. idq; hoc magis, qd' uide
 tis apppinquātē diē. Nā si uolētes pecca
 uerimus post acceptā cognitionē uerita
 tis, nō ultra p pētis reliqua ē hostia, sed
 formidabilis qdā expectatio iudicij, &
 ignis uehemētia, q deuoratur ē aduersa
 rios. q asp̄natus fuerit Moȳsi legē. absq;
 misericordia, sub duob⁹ aut trib⁹ testib⁹
 morit⁹. Quanto putatis peiorib⁹ afficiet⁹
 supplicijs, q filiū dei cōculcarit, & sangui
 nē testamēti, ceu rē pphanā habuerit, in
 q fuerat sc̄tificat⁹, & sp̄m gratiā, cōtume
 lia affecerit. Nouim⁹ em̄ eū q dixit. Meū
 est ulcisci. Ego repēdā dicit dñs. Et rursū.
 Dñs iudicabit populū suū. Horrēdū est
 icidere i man⁹ dei uiuētis, Redeāt āt uo
 bis in memoriā supiores dies, in qbus il
 luminati, ingēs certamē sustinuiſtis affli
 ctionū, partim qdē, dū & pbris & p̄su
 ris affecti, spectaculo fuistis oibus, par
 tim dū cōsortes ita cōuersātiū facti estis
 Sigdē & uinculis meis cōpassi fuistis, &
 direptionē facultatū uestraz cū gaudio
 accepistis, sciētes uos habere potiorē sub
 stantiā in uobis metipsis ac manētē. Ne
 abieceritis igit⁹ fiduciā uestrā, q magnā
 habet p̄mij retributionē. Nā patiētia uo
 bis ē op⁹, ut ubi uolūtātē dei pegeritis
 reportetis p̄missionē. Adhuc em̄ p pu
 fillū t̄pis, & q uētur⁹ est ueniet, & nō tar
 dabit. Iustus autē ex fide uicturus est. Et
 si se subduxerit, non probabitur animo
 meo. At nos nō sumus subductionis in
 pditionē, sed fidei in acq̄sitionē animā.
 Est autē fides, eaz rēz quā sperant⁹ sub
 stātia, argumentū eoz, quā nō uidētur

XI

n 3 In hac

ἐν ταύτῃ δὲ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι, πί-
 σαι νοῦμον κατηγίδια τῆς αἰῶνας ἐρήματι
 θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλέπομε-
 να γινόνενα. πῶσα πλείονα θυσίαν ἄβελ πα-
 ρὰ καίμ προσέωεγκε θεῷ δεῶ, δι' ἧς ἐμαρτυ-
 ρήθηνα εἶναι δίκαιος, μαρτυρῆτος ἐπὶ τῆς
 δώροισ ἀυτοῦ τῷ θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς ἀποθα-
 νῶν, ἐτι λαλεῖ. πῶσα ἐνώχ μετετέθη τοῦ
 μὴ ἰδῆν θάνατον, καὶ οὐχ' ἐπίσκειν, διότι
 μετέθηκεν αὐτῷ ὁ θεός, πρὸ γὰρ φηι μετα-
 θέσεως αὐτοῦ, μεμαρτύρηται ἐκρησκήενα
 θεῷ δεῶ. χωρὶς δὲ πίσεως ἀδάωατον ἔναρει
 εἶσαι. πῶσι ἔσαι γὰρ δ' εἶ τῶν προσσχεόμε-
 νομ θεῷ δεῶ, ὅτι εἰς, καὶ τῆς ἐκ ζητοῦσιν αὐ-
 τὸν μίθδα ποδότης γίνετα. πῶσα χρημα-
 τιοθεῖς νῶε περὶ τῆς μηδέπω ελεπομύων,
 ἐυλασθεῖς κατεσκεύασε κῆωτῶν, εἰς σωτη-
 ρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινε τῶν κόσ-
 μομ, καὶ φηι κατὰ πῶσιμ δίκαιοσύνης ἐγγέ-
 νηο κληρονόμος. πῶσα καλέμνος ἀδραμ
 ὑπῆκσεμ θζελ δ' εἰς τὸν τόπομ, ὅρ ἡμελ-
 λε λαμβάνειμ εἰς κληρονομίαν, καὶ θζήλθε,
 μὴ ἐπισάμουος πῶν ἔρχεται. πίσα πα-
 ράκησεν εἰς γλῶ φηι ἐπαγγελίας, ὡς ἄλλο-
 τρίαμ, ἐν σκηνῶσι κατηκήσας μετὰ ἰσακ
 καὶ ἰακῶβ τῶν συγκληρονόμων φηι ἐπαγ-
 γελίας φηι αὐτῆς. θζεδέχετο γὰρ πλὴν τού-
 δε μελίσε ἔχουσαμ πόλιμ, ἧς τεχνίτης καὶ
 δημῆργός, ὁ θεός. πίσα καὶ αὐτῆ σάρρα
 δάωαμτῆμ εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλα-
 βε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεμ. ἐπεὶ
 πῶσιμ ἠγῆσατο τὸν ἐπαγγελάμνομ, διὸ
 εἰ ἀφ' ἐνός ἐγεννήθησαμ, καὶ ταῦτα νενεκρω-
 μύου, καδὼς τὰ ἄσρα τοῦ οὐρανῶ θεῷ πλῆ-
 δε, εἰ ὡσεὶ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆ θα-
 λάσσης ἢ ἀναριθμητός, κατὰ πῶσιμ ἀπέθανον
 οὔτε πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας,
 ἀλλὰ ὡς ῥῶδεμ αὐτὰς ἰδόντες καὶ φθέντες
 καὶ ἀπασάμμοι εἰ ὁμολοίησαντες, ὅτι ζέ /
 801 καὶ παρ

In hac enim testimoniū meruerunt sei-
 niores. Per fidem intelligimus perfecta
 fuisse sacula uerbo dei, ut ex his quæ nō
 apparebant, ea quæ uidentur fierēt. Per
 fidem, plus hostiarū Abel obtulit deo,
 cū Cain. Per quas testimoniū meruit,
 qd' esset iustus, testimoniū phibente de
 donarijs illius deo, & p hāc mortuus ad
 huc loquitur. Per fidē Enoch fuit trās-
 tus ne uideret mortē, & nō fuit inuētus
 ppter ea quod trāstulerat illū deus. Pri-
 uscū enim transferretur testimoniū me-
 ruerat, quod placuisset deo. At qui sine
 fide, fieri non potest, ut quis illi placeat.
 Nam qui accedit ad deum, hunc credere
 oportet esse deū, & esse remuneratorem
 quærentibus se. Per fidē admonitus ora-
 culo Noe, de his quæ nondū uidebātur
 ueritus apparauit arcā, ad salutē dom⁹
 suæ, p quā arcā cōdēnauit mundū, & ei⁹
 q̄ secundū fidē est iusticiæ, fact⁹ ē hæres.
 Per fidē, Abrahā cū uocaret, obedijt, ut
 exiret in locū quē acceptur⁹ erat in hare-
 ditatē, & exiuit, nesciēs, quo esset uētur⁹.
 Per fidē cōmigravit in terrā pmissiōis,
 ueluti peregrinā, cū in tabernaculis habi-
 tasset, cū Isaac & Iacob, cohæredib⁹ ei⁹
 dem pmissiōis, expectauerat eīm habē-
 tem fundamēta ciuitatē, cuius opifex, &
 cōditor ē de⁹. Per fidē & ipsa Sarra uim
 ad cōcipiēdū semē accepit, ac pter ætatis
 rationē peperit, qd' fidelē iudicaret eū q
 pmisserat. Quappter & ex uno prognati
 sunt, eoq; iam annis effoeto, tātō nume-
 ro, cūto sūt stellæ cœli, & uelut arena, q̄ ē
 iuxta marginē maris innūcrabilis. Iuxta
 fidē mortui sūt hi oēs, cū nō accepisset p-
 missiōes, sed pcul eas uidisset, & credidif-
 set, & salutasset, & cōfessi fuisset se hospi-
 tes & ad/

νοι καὶ παρεπίδημοὶ εἰσὶν ἐπὶ τῆς γῆς. οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσι μὴ ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι, καὶ ἐμὸν ἐκεῖνης ἐμνημόνουν ἀφ' ἧς ᾤζήθηθον, εἰχομ ἄμ καιρὸν ἀνακάμψαι. νῦν δὲ κρείττον' ὁρῶνται, τούτοις ἐπιπορευαίου. διὸ οὐκ ἐπαχάεται αὐτοὺς ὁ θεός, θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν, ἠτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν. πίσει προσειλόχευ ἄβραάμ τὸν ἰσαὰκ παραζόμενον, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν, ὃ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδέξαμεν, ὡς ὅτι ἐλαλήθη, ὅτι ἔν ἰσαὰκ κληθήσεται ἡ σπέρμα, λογισάμενον, ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρεται δὲ αὐτὸς ὁ θεός, ὅθεν αὐτὸν καὶ ἔν παρὰ βολῆ ἔκομίσαστο. πίσει περὶ μελλόντων ἐυλόγησε τὸν ἰσαὰκ τὸν ἰακώβ καὶ τὸν ἡσαῦ. πίσει ἰακώβ ἀποθνήσκων, ἕκασον τῶν ἡῶν ἰωσήφ ἐυλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ῥάβδου αὐτοῦ. πίσει ἰωσήφ τελευτῶν, περὶ τοῦ ἐξόδου τῶν ἡῶν ἰσραὴλ ἐμνημόνουν, καὶ περὶ τῶν ὀσέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. πίσει μοῦσῆς γεννηθεὶς, ἐκρύβη τριμήνου ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ. διότι, εἶδον ἄσπρον τὸ παιδίον, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. πίσει μοῦσῆς μέγας γενόμενος, ἠρνήσατο λέγεσθαι ἡδὸς θυγατρὸς φαραῶν, μάλλον ἐλόμην σὺν κακουχέσθαι τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ, ἢ προσκαίρομαι ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλούτου ἢ γκασάμνος ἦν ἔν ἀγύπτῳ δικασαυῶν, τὸν ὀνειδισμόν τοῦ χριστοῦ. ἀπέβλεπε δ' εἰς τὴν μετὰ παροσσίαν. πίσει κατέλιπε ἀγύπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸ θυμὸν τοῦ βασιλέως. τὸ ἀόρατον ὡς ὄρατον ἐκατέστησε. πίσει περὶ κτετὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ ἁίματος, ἵνα μὴ ὁλοθρευθῶν τὰ πρωτότοκα θύῃ αὐτῶν. πίσει δὲ διέβησαν τὴν ἔρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς, ἧς πᾶσαν λαβόντες οἱ ἀγύπτιοι καταπέδησαν

tes & aduenas esse in terra. Nam hæc q dicunt declarant se patriâ inquirere. Et si illius quidem memores fuissent, unde fuerant profecti, habebant oportunitatem reuertendi. Nunc aut̄ meliorē expectūt, hoc est cœlestem. Quapropter nō erubescit ipse deus uocari deus illorum, parauerat em̄ illis ciuitatē. Per fidē, obtulit Abrahā Isaac, cū tentaretur, & unigenitum obtulit, in quo p̄missiones acceperat, ad quē dictū fuerat. In Isaac uocatur tibi semen, cum illud secum p̄pendifset, deū uel a mortuis, excitare posse semen, unde illū etiam in similitudine reduxit. Per fidē, de futuris b̄ndixit Isaac filio Iacob, & Esau. Per fidem, Iacob moriens, singulis filijs Ioseph benedixit, & adorauit fastigiū uirgæ illi⁹. Per fidē, Ioseph moriēs de egressione filioꝝ Israhel meminuit, deq; ossib⁹ suis mādauit. Per fidē cū nat⁹ esset Moyses occultat⁹ est mē ses treis, a progenitoribus suis, propterea quod uiderent elegantem puellum, & non ueriti sunt edictum regis. Per fidem, Moses iam grandis, renuit uocari filius filiaꝝ Pharaonis, potius eligens simul malis affici cū populo dei, q̄ temporarijs peccati commodis frui, maiores arbitratus diuitias, probrum Christi, q̄ Aegyptiorum thesauros. Respectum enim habebat retributionis. Per fidem reliquit Aegyptum, haud ueritus ferociā regis. Perinde em̄ quasi uidisset eū q̄ est inuisibilis, ita obdurauit. Per fidē fecit pascha, & effusionē sanguinis, ne is q̄ perimebat primogenita, tangeret illos. Per fidē trāsierūt rubrū mare, ueluti per siccā terram, qd' cū tentassent Aegypti, n 4 abiorpti

κατεπόθησαν, πῶς ἐπὶ τὰ πύργα ἱερικῶ κατέπε
σε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. πῶς ἔρα
ὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετ τῆς ἀπειθήσασι,
δεξιὰ μὲν τῆς κατὰ σκόπους μετ' ἐριώης,
καὶ τί ἐτι λέγω; ἐπιλείψα γὰρ μεδικοῦ
μονοῦ ὁ γόνος περὶ γεδών, βαζάκ τε, ὁ
σαμψών, καὶ ἰεφθάε, δαβὶδ τε καὶ σαμουήλ
καὶ ἄλλοι προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγω
νίσαντο βασιλείας, ἐργάσαντο δίκαιον ὕ
νῳ, ἐπέτυχον ἐπαγγελίῳν, ἔφραξαν σό
ματα λεόντων, ἔσεσαν δ' ἀνάμῃ τυρόν, ἔ
φυγον σόματα μαχαίρας, ἐνεδωαμώθη
σαν ἀπ' ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πο
λέμῳ, παρεμβολὰς ἐκκλίναν ἀλλοτρίῳν,
ἔλαβον γυναικας ἡ ἀνασάσεως τοὺς νε
κροὺς αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίδησαν,
οὐ προσδέξαμενοι πλὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα
κρεῖττον ἀνασάσεως τύχωσιν. ἕτεροι δὲ
ἐμπαιγμῶν καὶ μασίγων πᾶσαν ἔλα
βον, ἔτι ἢ δεσμῶν ἢ φυλακῆς, ἐλιθάθησαν,
ἐπρίσθησαν, ἐπὶ φάσθην, ἐν φόνῳ μαχαί
ρας ἀπέθανον, ὠρίθησαν ἐν κλωτῆσιν, ἐν
αἰετοῖς δέμασι, ὑερούμενοι, θλίβόμενοι,
κακοχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος,
ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι καὶ
σπηλαίοις, καὶ τῶν ὄρεων τῆς γῆς, καὶ
ἐν τοῖς πάντεσ μαρτυρηθέντες. διὰ τῆς πί
στεως, οὐκ ἐκομίσαντο πλὴν ἐπαγγελίαν,
τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττον τι προβλε
ψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελεωθῶ
σιν. τοιγαρὶ οὖν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον
ἔχοντες περιεκείμενοι ἡμῖν νέφος μαρτύ
ρων, ὄγκον ἀποδέμενοι πάντα καὶ τῆν
εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέ
χωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφο
ρῶντες εἰς τὸν φθι πίστεως ἀρχηγόν, καὶ τε
λεωτὴν ἸΗΣΟΥΝ. οὗ ἀπὸ φθι προκει
μένης αὐτοῦ χάρις, ὑπέμεινε σαυροῦ.
αἰχάνης

absorpti sunt. Per fidem moenia Hie
richo conciderunt, cincta ad dies se
ptem. per fidem, Raab meretrix, nō pe
riit una cum ijs qui non obedierant, ex
ceptis hospitio exploratoribus pacifice.
Et quid praeterea loquor? Deficiet enim
me cōmemorātē tēpus de Gedeone, de
Barac, & Sampsonē, & Hiephthae, nec
non David & Samuele, ac prophetis,
qui per fidem expugnauerunt regna,
operati sunt iusticiam, affecuti sunt pro
missiones, occluserūt ora leonum, extin
xerunt uim ignis, effugerunt acies gla
di, ualidi facti sunt ex imbecillitate, effe
cti sūt robusti in bello, incurfiones auer
terunt exterorum, Mulieres acceperunt
ex resurrectione mortuos suos. Alij ue
ro distenti sunt, aspernati redemptio
nem, ut potiozem fortirentur resurre
ctionem. Alij rursus in ludibrijs & fla
gris explorati sūt, insup & in uinculis, &
carcere, lapidati sunt, dissecti sunt, tētati
sūt, in occisione gladi occubuerūt, ober
rarūt in ouillis uelleribus, & caprinis pel
libus, destituti, pressi, afflicti, quibus in
dignus erat mundus, in desertis erran
tes, & montibus, ac speluncis, & cauet
nis terrae, atq; omnes hi testimoniū pro
meriti per fidem, non acceperant pro
missionem, quod deus de nobis melius
quiddam prouiderat, ne sine nobis
consummarentur. Proinde nos quoq; XII
cum tanta septi simus nube testium,
deposito onere omni, & tenaciter in
haerente peccato, per tolerantia curra
mus, in pposito nobis certamine, respici
entes ad fidei ducē, & cōsumatorē Iesū,
qui pro pposito sibi gaudio, ptulit crucē
ignominiae

ἀχάως καταφρονήσας, ἣν δεξιᾷ τῆ τοῦ
 θεοῦ τοῦ θεοῦ ἰκάθικερ. ἀναλογίσα-
 δε γὰρ τὸν ριανύτιω ὑπομεμνηκότα ὑ-
 πό τῶ ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν,
 ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκ λυόμε-
 νοι, ὅντων μέγιστος ἄιματος ἀντικατέστη πρὸς
 πῶ ἀμαρτίαν ἀνταγωνίζόμενοι, καὶ ἐκλέκη-
 δε φησὶ πᾶσιν ἡσυχίᾳ, ἥτις ὑμῖν ὡς ἡοῖς δια-
 λέγεται, ἡ ἐμοὶ μὴ ὀλιγόρα παιδείας κυ-
 ρίου, μὴ δὲ ἐκλύσῃ ὑμῶν ἑλεγχόμενος. ὅμ
 ῆ ἀγαπᾷ κύριος, παιδεύει. μασιγοῖ δὲ πάν-
 τα ἡδὲ ὅμ πᾶσιν ἀδέχεται, εἰ παιδείαν ὑπομέ-
 νει, ὡς ἡοῖς ὑμῖν προσφέρει τὸ θεός. τίς γὰρ
 ὄσπρ ἡός, ὅμ ὅν παιδεύει πατήρ. εἰ δὲ χωρὶς
 ἐσὲ παιδείας, ἡς μέτροι γεγονάσι πάντες,
 ἄρα νόθοι ἐσὲ καὶ ὄν ἡοῖ, εἴτα τὸν μὲν φη-
 σαρκὸς ἡμῶν πατέρων, ἑχω μὲν παιδευτάς
 εἰ ἄντε πρόμεθα, ὅν πολλῶ μᾶλλον ὑποτα-
 γασόμεθα τῷ πατρὶ ἡμῶν πνευμάτων, καὶ ζή-
 σομεν; οἱ μὲν ἢ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κα-
 τὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδου, ὅ δὲ, ἐπὶ τὸ
 συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβῆναι φησὶ ἀγίοτης
 αὐτῶ. πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ ἡδὲ ὅν
 λοκῆ χάρις εἶναι, ἀλλὰ λύπης, ὅσπρ ἡ κα-
 τὰ τὸν εἰρηνικὸν τῶν δὲ αὐτῶν γεγυμνασμέ-
 νοι ἀποδίδωσι δικαιοσύνην, δὲ ὅ τας παρὰ
 μύσας χεῖρας, εἰ τὰ πᾶσα ἐλελυμένα γόνατα
 ἀνορθώσατε, καὶ ἔροχαις ὄρθας ποιήσατε τοῖς
 ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χάλον ἐκτραπῆ, ἵα-
 βῆ δὲ μᾶλλον. εἰρήνῳ διώκεται μετὰ πάν-
 των, εἰ τὸν ἀγασμόν, ὅν χωρὶς, ὅνδεις ὅ /
 μετα τὸν κύριον, ἐπισκοποῦντες μήτις
 ὅσπρ ἡ ἀπὸ φησὶ χάριτος τῶ θεοῦ, μήτις ἑξίζα-
 πικρίας, ἡ ὡ φύσσα ἡνοχλῆ, καὶ διὰ τάντης
 μὴ ἀνοῦσιν πολλοί, μήτις ὄσπρ ἡ βέβηλος
 ὡς ἡσαῦ, ὅς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ
 πρῶτόν κα αὐτῶ. ἴσε δὲ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων
 κληρονομήσαι τῶ ἐνλοσίαν, ἀπεδοκίμασεν.
 μετανοίας γὰρ τὸ πορ ὄν ἔφερε, καὶ πᾶς με-
 τὰ δακρύων

ignominia cōtempta, & ad dexterā thro-
 ni dei sedet. Reputate em̄ quod is talem
 sustinuerit a peccatorib⁹ aduersus se cō-
 tradictionē, ne defatigemini, animis de-
 facti. Nōdū usq; sanguinē restitistis ad
 uersus peccatum, repugnantes, & obli-
 tistis exhortatiōis, q̄ uobis tanq; filijs lo-
 quitur. Fili mi, ne neglexeris correptionē
 dñi, neq; deficias cū ab eo argueris. Quē
 em̄ diligit dñs corripit, flagellat aut̄ oēm
 filiū quē recipit. Si correptionē sustine-
 tis, ueluti filijs uobis offert se de⁹. Quis
 em̄ est filius, quē nō corripit pater? Quē
 si alieni estis a correptione, cuius parti-
 cipes sunt oēs, igitur spurij estis, non filij
 Itaq; cum carnis nostræ patres habueri-
 mus castigatores, & reueriti simus illos,
 an non multo magis subijciemur patri
 spirituum & uiuemus? Atq; illi quidem,
 ad paucos dies p̄ arbitrato suo nos eru-
 diebant, hic autem ad cōmodū nostrū
 i hoc ut ipartiat nobis sanctimoniā suā.
 Ois aut̄ correptio in p̄sens qdē, nō uide-
 tur esse gaudij, sed molestiæ. At postea
 fructū tranqllū iusticiæ reddit, ijs q; p̄
 lam fuerint exercitati. Quappter man⁹
 remissas & genua soluta surrigite, & faci-
 te, ut recti sint gressus pedib⁹ uestris, ne
 claudicatio aberret a uia, imo sanct⁹ po-
 tius. Pacē sectemini cū oibus, & sc̄timo-
 niā, sine q̄ nemo uidebit dñm, curā agen-
 tes, ne qs sit q; deficiat a gratia dei, ne q̄
 radix amarulēticiæ, suppullulās obturbet,
 & per hanc impientur multi, ne quis for-
 nicator aut prophanus, uelut Esau, qui
 unico edulio, permutauit ius primogeni-
 ti. Scitis enim quod & postea, cum uellet
 fortiri benedictionem, reprobat⁹ sit. nō
 enim repperit pœnitentiæ locū, tametsi
 cum la-

τὰ δακρῶν ἐκζητήσας ἀντιῶ. οὐ γὰρ προ-
σεκλήθητε ἡλαφρομένω ὄρει, καὶ κεκαυμέ-
νω πυρὶ καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, Ἐ δὲ ἄλλῃ,
Ἐ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς
οἱ ἀκούσαντες, παρεπήσαντο μὴ προσεθῆ-
ναι αὐτοῖς λόγῳ, οὐκ ἔφρον γὰρ τὸ δια-
σελῶδον, καὶ ἀκριβὸς δίγῃ τῶ ὄρου, λί-
θοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξυθήσεται,
καὶ οὕτως φοβερὸν ἢ τὸ φανταζόμενον.
Μωσῆς εἶπε, ἐκφοβὸς εἰμι καὶ ἐντρομῶ,
ἀλλὰ προσεκλήθητε σὶ ὄρει, καὶ πόλει
θεοῦ ζώντῳ, ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ
μυριάσιν ἀγγέλων πωνηγῶν, καὶ ἐκκλη-
σίᾳ πρωτοτόκῳ ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμ-
μένων, καὶ κριτῇ θεῷ πάντων, Ἐ πνεύμασι
δικαῶν τετελειωμένων, καὶ δὲ ἀθῆνης νέ-
ας μεσίτῃ ἸΗΣΟΥ, καὶ ἁμαρτῆς ῥαντισμοῦ, κρείτ-
τηνα λαλοῦντι παρὰ τὸ ἄβελ.

Βλέπετε μὴ παρατηρήσῃτε τὸν λαλοῦν-
τα. εἰ γὰρ ἐκείνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ γῆς
παραίτησάμενοι ῥηματίζοντα, πολλῶ μάλ-
λον ἡμεῖς, οἱ τὸν αὐτὸν οὐρανὸν ἀποσφραγι-
σμένοι, οὐ ἢ φωνῇ τῶν γλῶττῶν ἐσάλθησε τότε, ναῦ
δὲ ἐπὶ ἑστῆτα λέγων. ΕΤΙ ἄπαξ ἐγὼ σείω,
οὐ μόνον τῶν γλῶττῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν, τὸ
δὲ ἐτι ἄπαξ, δηλοῖ τῆν σαλθομένην τῶν
μετάθεσιν, ὡς πεποικημένων, ἵνα μείνη τὰ
μὴ σαλθόμενα. Διὸ βασιλείαν ἀσάλθητον
ἡμεῖς ἀλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριμα, διὸ ἧς λα-
βῆναι ἐναρξέσῃ τῷ θεῷ μετὰ ἀδούς Ἐ
εὐλαβείας. καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ κατὰ μαλί-
σκομα, ἢ φιλαδελφία μόνετω. Ἐ φιλοζενίας
μὴ ἐπιλαυνθῆνεοτε, διὰ ταύτης ἤρῃ ἐλαθόν-
τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. μὴ μνησθεοτε
τῆν δεσμίων, ὡς σωθε δεσμίοι, τῆν και-
κουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ οὐτε ἐν σώ-
ματι, τίμιῳ ὁ γὰρ ἐν πᾶσι, καὶ οἱ
κοίτη ἀμίαντῳ. πόρνονες δὲ καὶ μοι-
χοὺς κρινεῖ ὁ θεός. ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος.
ἀρκούμενοι

cum lachrymis quæsiuisset eam. Nō em̄ ac-
cessistis ad contactū mōtem, & incensū
ignē ac turbinē, & caliginē, & procellam
tubæq; sonitū, & uocē uerboꝝ, quā qui
audierāt, deprecāti sunt, ne his adiūgeret̄
oratio. Non em̄ ferebant, qd̄ distingue-
batur, si bestia tetigerit mōtē, lapidabit̄,
aut iaculo cōfiget̄, & adeo terribile erat
uisum qd̄ apparebat. Moyses dixit. Ex-
pauēfact⁹ sū, ac tremebūdus, sed acces-
sistis ad mōtē Sion, & ad ciuitatē dei ui-
uētis, Hierl̄m cœlestē, & ad innumerabili-
um angeloꝝ cœtū, & ad cōcionē primo-
genitoꝝ, q̄ cōscripti sunt in cœlis, & ad iu-
dicē uniuersoꝝ deū, & ad spūs iustoꝝ p-
fectoꝝ, & ad noui testamēti mediatorē
Iesū, & ad sanguinē aspersionis, melius lo-
quētē q̄ sanguis Abel. Videte ne asper-
nemini eū qui loquitur, nam si illi nō es-
fugerūt q̄ auerfabant̄ eū q̄ loq̄bat̄ i ter-
ra, multo magis nos, si eū q̄ de cœlis est
auersemur, cui⁹ uox tū cōcussit terrā, at
nūc denūciauit dicēs. Adhuc semel ego
cōcutio, nō mō trā, uerū etiā cœlū. Porro
illd̄ qd̄ dicit adhuc semel significat eoꝝ q̄
cōcutiūt trāslationē, utpote q̄ facta sint,
ut maneat ea q̄ nō cōcutiūt. Quappter
regnū assumētes qd̄ cōcuti nō possit, ha-
bem⁹ gratiā, p̄ quā ita colam⁹ deū, ut illi
placeam⁹, cū reuerētia & religiōe. Etem̄
de⁹ noster ignis cōsumēs ē. Fraterna cha-
ritas maneat. Hospitalitatis ne sitis ime-
mores, per hanc em̄ quidā inscientes ex-
ceperūt āgelos hospitiō. Mēores estote
uinctoꝝ, tāq; una cū illis uincti, eoꝝq; af-
figūt, uelut ipsi quoq; uersātes in corpe
Honorabile ē iter oēs cōiugiū, & cubile
ipollutū, fornicatores aut̄ adulteros iu-
dicabit de⁹. sint mores alieni ab auaritia
contenti

ἔρχομαι ἰσχυροῦσιν. αὐτὸς γὰρ εἰρη-
 κερὸν οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλι-
 παῖ, ὡς εὐδοκῶντας ἡμᾶς λέγει, κύριος ἐ-
 μοὶ βοκθῶς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποίη-
 μοι ἄνθρωπος. μνημονεύετε τῶν ἡγαμέ-
 νων ὑμῶν, οἵτινες ἔλαλθησαν ὑμῖν τὸν λό-
 γον τοῦ θεοῦ, ὡς ἀναθεωροῦντες πλὴν ἐκβα-
 σισιν φησὶ ἀναστροφῆς, μὴ μᾶλλον πλὴν πίσι, ἰη-
 σοῦς ΧΡΙΣΤΟΣ χθεὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐ-
 τὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχὰς ποιο-
 κίλων καὶ ζήλων, μὴ περιφέρεσθε. καλὸν
 γὰρ χάριτι βεβαιουῦσθαι πλὴν καρδίαν, ὅ-
 βρωμασιν, ἣν οἱ οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περὶ-
 πατήσαντες. εἰχομεν δυσίασιμον, ὅτι οὐ
 φαγῆμ. οὐκ ἔχουσιμ θύσιον, διὰ τῆ σκηνῆ
 λατρεύοντες. ὡς γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ
 αἷμα ὑπὸ ἁμαρτίας, εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ
 ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαί-
 νεται ἔξω φησὶ παρεμβολῆς, διὸ καὶ ἰησοῦς
 ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λα-
 ον, ἔξω τῆ πόλεως ἔπαθε. τοίνυν θύσιν ἡμῶν
 θὰ πρὸς αὐτὸν ἔξω φησὶ παρεμβολῆς, τὸν οὐκ
 φῖσιν αὐτὸν φέροντες, ὅτι γὰρ ἔχομεν ὡ-
 σὲ μιλῶντων πόλιν, ἀλλὰ πλὴν μέλλουσαν
 ἐπιζητοῦμεν, διὸ αὐτὸν ὅσον ἀναφέρωμεν θυ-
 σίαν ἀνέσωε διὰ πάντων, ὡς θεῶν, τούτε-
 σι κατὰ μὲν χιλιῶν, ὁμολογούντων ὡς ὀνό-
 ματι αὐτοῦ, φησὶ ἡ εὐποιίας ἐκ κοινῆς, μὴ
 ἐπιλανθάνεσθε, ταύτας γὰρ θυσίας εὐαρε-
 σῆται ὁ θεός. πείθεσθε δὲ τοῖς ἡγουμένοις
 ὑμῶν, ἡ ὑπέκειτε, ἀντὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν, ἡ
 πρὸς τὴν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσον-
 τες, ἵνα μετὰ χάριτος τῶν ποιῶσι, καὶ μὴ σε-
 νιάζοντες, ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τῶν προσε-
 χεσθε πρὸς ἡμῶν, πεποιθᾶμεν ἔ, ὅτι καλῶν
 σωείδησιν ἔχομεν, ἣν πᾶσι καλῶς δέλον-
 τες ἀνασφραγίσ. περισσοτέρως δὲ πρὸς ἀκαλῶ-
 τῶν το ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκαταθῶ ὑ-
 μῖν. ὁ γὰρ θεός τ' εἰρήνης, ὁ ἀνασφραγὶς ἐκ νεκρῶν
 τὸν ποιμένα

contenti ijs quæ adsunt. Siquidem ipse
 dixit. Non te defero, neq; derelinquo,
 ut fidentes dicamus, dominus mihi au-
 xiliator, & nō timebo, qd faciat mihi ho-
 mo. Memores estote eorū qui præfunt
 uobis, q locuti sūt uobis uerbū dei, quo-
 rum imitemini fidē, consyderantes qui
 fuerit exitus conuersationis illoꝝ. Iesus
 Christus heri & hodie, idē est etiā in sæ-
 cula. Doctrinis uarijs ac pegrinis ne cir-
 cūferamini. Bonū est enim gratia cōsta-
 biliri cor, nō escis, quæ nō profuerunt ijs
 qui ambulauerunt in illis. Habemus al-
 tare, de quo nō est fas edere, ijs q taber-
 naculo deseruiunt. Animalīū em quoꝝ
 sanguis infertur pro peccato, in sancta p
 pontificē, horum corpora cremantur ex-
 tra castra. Quapropter & Iesus ut sancti-
 ficaret per propriū sanguinē populū, ex-
 tra portā passus est. Exeamus igit ad eū
 extra castra, obpbriū eius portātes. Nō
 enim habemus hic manentē ciuitatem,
 sed futurā inquirimus. Per ipsum igitur
 offerim⁹ hostiā laudis semper deo, hoc
 est fructum labioꝝ, confitentium nomi-
 ni eius. Cæterum beneficentiæ, & cōmu-
 nicationis ne obliuiscamini. Talibus
 enim uictimis placetur deo. Parete ijs
 qui præfunt uobis, & concedite, siqui-
 dem illi uigilant pro animabus ue-
 stris, tanquam rationem reddituri, ut
 cum gaudio hoc faciant, & non ge-
 mentes, nam id est inuutile uobis, Ora-
 te pro nobis, confidimus enim, quod
 bonam habemus conscientiam, inter
 omnes cupientes honeste conuersari.
 Magis autem obsecro uos, ut id facia-
 tis, quo celerius restituar uobis. Deus
 autem pacis, qui subduxit a mortuis
 pastorem